

Informace o investičních nástrojích, o ochraně investičních nástrojů a peněžních prostředků klienta a některé další informace týkající se obchodování s investičními nástroji

I. Investiční nástroje

1. Ve smyslu zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „ZPKT“), se investičními nástroji rozumí:
 - a) investiční cenné papíry,
 - b) cenné papíry kolektivního investování,
 - c) nástroje peněžního trhu,
 - d) opce, futures, swapy, forwardy a jiné nástroje, jejichž hodnota se vztahuje ke kurzu nebo hodnotě cenných papírů, měnovým kurzům, úrokové míře nebo úrokovému výnosu, povolenkám na emise skleníkových plynů, jakož i jiným derivátům, finančním indexům či finančním kvantitativně vyjádřeným ukazatelům, a ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích nebo právo na dodání věci, k níž se jejich hodnota vztahuje,
 - e) nástroje umožňující přenos úvěrového rizika,
 - f) finanční rozdílové smlouvy,
 - g) opce, futures, swapy, forwardy a jiné nástroje, jejichž hodnota se vztahuje ke komoditám a z nichž vyplývá právo na vypořádání v penězích nebo právo alespoň jedné strany zvolit, zda si přeje vypořádání v penězích, nejde-li o vypořádání v penězích z důvodu selhání jedné ze stran derivátu nebo z jiného důvodu předčasného ukončení derivátu,
 - h) opce, futures, swapy, forwardy a jiné nástroje, jejichž hodnota se vztahuje ke komoditám a z nichž vyplývá právo na dodání této komodity, a se kterými se obchoduje na evropském regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému popřípadě v organizovaném obchodním systému, s výjimkou velkoobchodních energetických produktů podle čl. 2 bodu 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií obchodovaných v organizovaném obchodním systému, z nichž vyplývá povinnost dodání této komodity,
 - i) opce, futures, swapy, forwardy a jiné nástroje, jejichž hodnota se vztahuje ke komoditám a z nichž vyplývá právo na dodání této komodity, které nejsou uvedené v písmenu h), nejsou určeny pro obchodní účely a mají znaky jiných derivátových investičních nástrojů,
 - j) opce, futures, swapy, forwardy a jiné nástroje, jejichž hodnota se vztahuje ke klimatickým ukazatelům, přepravním tarifům nebo míře inflace a dalším ekonomickým ukazatelům uveřejněným na úseku oficiální statistiky, a z nichž vyplývá právo na vypořádání v penězích nebo právo alespoň jedné strany zvolit, zda si přeje vypořádání v penězích, nejde-li o vypořádání v penězích z důvodu selhání jedné ze stran derivátu nebo z jiného důvodu předčasného ukončení derivátu,
 - k) nástroje, jejichž hodnota se vztahuje k věcem, právům, dluhům, indexům nebo kvantitativně vyjádřeným ukazatelům, které nejsou uvedené v písmenech a) až j) a mají znaky jiných derivátových investičních nástrojů; zejména jde o ty, které jsou obchodovány na evropském regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému, nebo v organizovaném obchodním systému, a
 - l) povolenky na emise skleníkových plynů.
2. Investičními cennými papíry jsou cenné papíry, které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu. Investičními cennými papíry jsou zejména akcie, dluhopisy, investiční certifikáty apod.
3. S investováním do investičních nástrojů je obecně spojeno **riziko ztráty z investice**, a to až do výše 100 % investovaných prostředků. Toto riziko existuje **u všech druhů investičních nástrojů, do kterých mohou klienti obchodníka Fio banka, a.s.** (dále též jen „obchodník“) **investovat**. Zvláštní rizika jsou navíc spojena s investováním do derivátových investičních nástrojů, které jsou uvedeny v odst. 1, písm. d) až k) – podrobné informace jsou proto uvedeny v samostatné části „Rizika obchodů s deriváty“, a rovněž také s investováním s pomocí měnového úvěru či s pomocí úvěru na obchodování s investičními nástroji (tzv. margin), kdy může dojít i ke ztrátě převyšující 100 % investovaných prostředků. Obecné riziko ztráty z investice na kapitálovém trhu lze omezit, nikoliv však zcela eliminovat, způsoby souhrnně nazývanými jako „racionální chování investora“, jehož obsahem je zejména:
 - a) vyváženost podstupovaného rizika, očekávaného výnosu a likvidity investičního nástroje,
 - b) diverzifikace portfolia investičních nástrojů,
 - c) zajištění pokyny typu stop-loss před vznikem vyšší než předem akceptovatelné ztráty,
 - d) znalost veškerých veřejně dostupných kurzotvorných informací o investičním nástroji před vstupem do otevřené pozice a dále po celou dobu jejího držení,
 - e) věrný a úplný obraz investičního profilu investora pro obchodníka.

V této souvislosti obchodník důrazně doporučuje, aby mu klient poskytl veškeré informace potřebné k posouzení přiměřenosti resp. vhodnosti požadované investiční služby a investičního nástroje pro konkrétního klienta, a to pravidelně tak, aby vždy disponoval aktuálními informacemi potřebnými pro takové posouzení. Aktuální informace

klient poskytuje vyplněním Investičního dotazníku (jeho aktuálně používané verze), který je klientovi vždy k dispozici na stránkách www.fio.cz a na provozovnách Fio banka, a.s. Umožňuje-li to platná smlouva, je možno Investiční dotazník vyplnit též prostřednictvím dohodnutého komunikačního programu.

4. Fio banka, a.s. v současné době umožňuje svým klientům obchodovat jen s některými z výše uvedených druhů investičních nástrojů. S obchodováním s těmito investičními nástroji jsou obecně spojena rizika popsána dále v dokumentu v části "IV. Rizika spojená s investičními nástroji – obecné informace" – společně s popisem rizik obecně spojených s obchodováním je v této části uvedena také informace o míře těchto rizik pro jednotlivé investiční nástroje. Podrobné informace o charakteru vybraných druhů derivátových investičních nástrojů jsou uvedeny v části „Rizika obchodů s deriváty“.
5. Peněžní prostředky, které zákazník poskytl společnosti Fio banka, a.s. za účelem poskytování investičních služeb, jakož i peněžní prostředky získané pro zákazníka Fio bankou, a.s. prodejem jeho investičních nástrojů, jsou uloženy na obchodním účtu vedeném společností Fio banka, a.s.
6. Investiční nástroje, s nimiž Fio banka, a.s. umožňuje svým klientům obchodovat, jsou určeny profesionálním zákazníkům, neprofesionálním zákazníkům i způsobilým protistranám. Byl-li v souvislosti s veřejnou nabídkou některého z investičních nástrojů uveřejněn prospekt, je tento prospekt dostupný na internetových stránkách emitenta.
7. Investiční nástroje v portfoliu zákazníka jsou v rámci poskytování služby obhospodařování portfolia oceněny v referenční měně. Pro ocenění investičních nástrojů v rámci čtvrtletní hodnotící zprávy (dále též jen „zpráva o portfoliu“) je zpravidla použit závěrečný kurz platný k poslednímu dni sledovaného období. Pro investiční nástroje obchodované na českém trhu se používá kurz z kurzovního lístku Burza cenných papírů Praha, a.s., pro investiční nástroje obchodované v zahraničí se používá kurz z trhu, kde byl investiční nástroj nakoupen. U investičních nástrojů obchodovaných v jiné než referenční měně a u kreditních zůstatků v jiné než referenční měně dochází k přepočtu do referenční měny pomocí směnných kurzů vyhlášených pro poslední den sledovaného období Fio bankou, a.s. Debetní zůstatky v jiné než referenční měně jsou přepočítávány pomocí směnných kurzů vyhlášených Fio bankou, a.s. V období mezi hodnotícími zprávami o portfoliu jsou investiční nástroje a zůstatky na účtu oceňovány výše uvedeným způsobem a konkrétní ocenění je možné sledovat on-line pomocí internetové aplikace e-Broker, pokud je zákazníkovi zřízena, anebo z výpisu obchodního účtu vystaveného na žádost zákazníka k požadovanému datu.
8. Cenným papírem se v tomto dokumentu rozumí cenný papír i zaknihovaný cenný papír

1a. Druhy investičních nástrojů

K jednotlivým investičním nástrojům poskytuje Fio banka, a.s. následující informace:

1. Akcie:

Akcie je cenný papír, se kterým jsou spojena práva akcionáře jako společníka akciové společnosti podílet se v souladu se zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, a stanovami společnosti na jejím řízení, jejím zisku (dividenda) a na likvidačním zůstatku při zrušení společnosti s likvidací. Akciemi se pro účely tohoto dokumentu rozumí rovněž také zahraniční cenné papíry, se kterými jsou podle příslušných zahraničních právních předpisů spojena obdobná práva jako práva spojená s akciemi, která jsou uvedena v předchozí větě.

Existují různé typy akcií. Běžné akcie (tzv. kmenové) představují podíl na základním kapitálu a jsou s nimi spojena obvyklá, výše uvedená práva. Kromě toho rovněž existují např. prioritní akcie, se kterými může být spojeno přednostní právo na dividendu, na jiných vlastních zdrojích společnosti nebo v případě zrušení společnosti přednostní právo na podíl na likvidačním zůstatku.

Cena akcií je vytvářena nabídkou a poptávkou v obchodních systémech (burzách Cena akcie zpravidla roste s větší poptávkou a klesá s větší nabídkou. Míru nabídky a poptávky ovlivňuje jak řada mikroekonomických, tak makroekonomických faktorů. Z mikroekonomického pohledu je důležité hospodaření firmy a její budoucí vyhlídky, dividendová politika, kvalita managementu či kapitálová struktura firmy. Z makroekonomického pohledu hraje roli například fáze hospodářského cyklu (ceny cyklických akcií pozitivně reagují na růst ekonomiky), nastavení úrokových sazeb (růst úrokových sazeb se projevuje negativně do cen akcií), daňové a právní prostředí či vývoj v sektoru, ve kterém se akcie nachází (pozitivní vývoj v sektoru se pozitivně projevuje v cenách jednotlivých akcií tohoto sektoru) apod. Upozornění: aktuální vývoj ceny konkrétní akcie se může s ohledem na aktuální situaci emitenta od tohoto obecného popisu lišit, a to i výrazně.

Mezi výhody akcií patří především jejich relativně vysoká výnosnost, naopak mezi slabé stránky lze zařadit relativně vysokou cenovou fluktuaci, nejistotu ohledně budoucího vývoje (neboť zisk ani dividendy nejsou předem známy ani zaručeny). Obecně je doporučováno diverzifikovat investici do několika akciových titulů v různých sektorech. Ve srovnání s ostatními investičními nástroji vyžadují investice do akcií rovněž hlubší znalosti trhu a sledování veškerých faktorů ovlivňujících cenu akcií. Dále je doporučena minimální délka investice tři až pět let.

Speciálním typem amerických akcií jsou akcie společností typu Limited Partnership (v názvu takové společnosti je zkratka L.P.), přičemž na výnosy z těchto akcií se nevztahuje dohoda o zamezení dvojího zdanění mezi USA a ČR.

Příklad: Nákup 1000 ks akcií za cenu 500 Kč, celková investice 500.000 Kč bez vlivu poplatků. Během jednoho roku investor inkasuje dividendu ve výši 15 Kč na akcii, celková částka tedy 15.000 Kč. Po roce investor prodá na burze pozici za 525 Kč. Celkové zhodnocení se skládá z kapitálového výnosu ve výši 5 % (nárůst kurzu z 500 Kč na 525 Kč) a dividendového výnosu ve výši 3 %. Celkové zhodnocení po prodeji dosáhlo 8 % (investováno 500 tis. Kč, po prodeji 525 tis. Kč plus dividenda 15 tis. Kč, celkem tedy 540 tis. Kč). Příklad nezohledňuje účtované poplatky za obchody.

Příklad č. 2: Nákup 1000 ks akcií za cenu 500 Kč, celková investice 500.000 Kč bez vlivu poplatků. Během jednoho roku investor inkasuje dividendu ve výši 15 Kč na akcii, celková částka tedy 15.000 Kč. Po roce investor prodá na burze pozici za 475 Kč. Celkové zhodnocení se skládá ze záporného kapitálového výnosu ve výši -5% (pokles kurzu z 500 Kč na 475 Kč) a dividendového výnosu ve výši 3%. Celkové zhodnocení po prodeji dosáhlo -2% (investováno 500 tis. Kč, po prodeji 475 tis. Kč plus dividenda 15 tis. Kč, celkem tedy 490 tis. Kč). Příklad nezohledňuje účtované poplatky za obchody.

1.1. American depositary receipt (ADR) a obdobné investiční nástroje

Jedná se o depozitní certifikát vydaný bankovní institucí působící v USA, který ztělesňuje určitý stanovený počet akcií (zpravidla 1 ks akcie) konkrétní zahraniční společnosti (tj. společností se sídlem mimo USA), které daná bankovní instituce drží (a vydaná ADR jsou tedy podloženy akciemi drženy bankou emitující daná ADR). ADR jsou obchodovány na amerických trzích s cennými papíry, touto formou je možné na americkém trhu s cennými papíry obchodovat i s akciemi zahraničních společností, jejichž akcie nejsou přijaty na žádném americkém trhu s cennými papíry (např. z důvodu nákladů na přijetí akcií na americký trh s cennými papíry). ADR jsou oceněny v USD, clearing obchodů s ADR probíhá přes americký vypořádací systém. Se sponzorovanými ADR (tedy ADR, s jejichž emisí dal souhlas emitent podkladových akcií – ADR obchodované na trzích s cennými papíry jsou zpravidla sponzorované ADR) jsou rovněž spojena i hlasovací práva či právo na dividendu. Výhodou ADR je zejména možnost obchodování s ADR představujícími akcie společností, které nejsou přijaty k obchodování na americké trhy s cennými papíry (např. s asijskými či africkými společnostmi). Nevýhodou ADR je zejména zvýšené kreditní riziko oproti akciím (jelikož investor je vystaven riziku nejen z hlediska případné insolvence emitenta podkladových akcií, nýbrž i z hlediska insolvence bankovní instituce emitující příslušná ADR), možnost dvojího zdanění dividend a zvýšené náklady na měnové konverze (jelikož např. dividendy z ADR jsou vypláceny výhradně v USD, do níž jsou dividendy nejprve konvertovány z měny, v níž dividendu vyplácí emitent podkladových akcií).

Obdobná pravidla a informace jako ve vztahu k ADR platí i ve vztahu k obdobným investičním nástrojům, jako jsou například CDR (Canadian depositary receipt), SDR (Swedish depositary receipt) či DZ (Deutsche Zertifikate).

1.2. Global depositary receipt (GDR)

Jedná se o investiční nástroj velmi podobný ADR, tedy rovněž jde o depozitní certifikát vydaný bankovní institucí, který ztělesňuje určitý stanovený počet akcií (zpravidla 1 ks akcie) konkrétní společnosti, které daná bankovní instituce drží (a vydaná GDR jsou tedy podloženy akciemi drženy bankou emitující daná GDR). GDR jsou obchodovány na trzích s cennými papíry ve dvou či více státech, nejčastěji na trzích s cennými papíry v USA a v EU, touto formou je možné na daném trhu s cennými papíry obchodovat i s akciemi zahraničních společností, jejichž akcie nejsou na daném trhu s cennými papíry přijaty k obchodování (např. z důvodu nákladů na přijetí akcií na daný trh s cennými papíry). GDR jsou oceněny v měně trhu, na němž jsou obchodovány. Se sponzorovanými GDR (tedy GDR, s jejichž emisí dal souhlas emitent podkladových akcií – GDR obchodované na trzích s cennými papíry jsou zpravidla sponzorované GDR) jsou rovněž spojena i hlasovací práva či právo na dividendu. Výhodou GDR je zejména možnost obchodování s GDR představujícími akcie společností, které nejsou přijaty k obchodování na americké či unijní trhy s cennými papíry (např. s asijskými či africkými společnostmi). Nevýhodou GDR je zejména zvýšené kreditní riziko oproti akciím (jelikož investor je vystaven riziku nejen z hlediska případné insolvence emitenta podkladových akcií, nýbrž i z hlediska insolvence bankovní instituce emitující příslušná GDR), možnost dvojího zdanění dividend, zvýšené náklady na měnové konverze (jelikož např. dividendy z GDR jsou vypláceny výhradně v měně trhu, na němž se obchodují, do níž jsou dividendy nejprve konvertovány z měny, v níž dividendu vyplácí emitent podkladových akcií) a rovněž i možné zvýšené riziko likvidity.

2. Dluhopisy

Dluhopis též *Obligace* je dluhový cenný papír představující závazek jeho emitenta vůči věřiteli, tj. majiteli dluhopisu. Jedná se o zastupitelný cenný papír, se kterým je spojeno právo na splacení dlužné částky, odpovídající jmenovité hodnotě dluhopisu jeho emitentem, a to najednou nebo postupně k určitému okamžiku, a popřípadě i další práva plynoucí ze zákona nebo emisních podmínek dluhopisu, zejména vyplacení stanovených výnosů. Tyto výnosy mohou být vtěleny do kupónů. U dluhopisů nabývá (zejména v posledních letech) na významu charakter jejich emitentů, jelikož financování své činnosti prostřednictvím emise dluhopisů mohou využívat (a často v praxi využívají) i zcela neznámé obchodní korporace (tj. korporace s neprůhlednou vlastnickou strukturou, bez předem definovaných ekonomických záměrů, bez předchozí historie působení na trhu a/nebo se závažnými ekonomickými problémy). U těchto dluhopisů tak významně roste riziko nesplacení dlužné částky (více viz odstavec „Kreditní riziko“ viz str. 10 až 11 tohoto dokumentu).

Základním ukazatelem, který ovlivňuje vnitřní hodnotu dluhopisu a následně i cenu tržní, jsou tržní úrokové sazby. Platí, že s jejich růstem klesá současná hodnota budoucích plateb plynoucích z dluhopisu, takže klesá vnitřní hodnota dluhopisu a následně i jeho tržní cena. Naopak s poklesem úrokových sazeb bude současná hodnota budoucích příjmů plynoucích z dluhopisu vyšší, takže vzroste vnitřní hodnota, a tím i tržní cena dluhopisu. Dále cenu ovlivňuje vývoj ekonomiky, měnová politika, fiskální politika, měnový kurz či inflace.

Příklad: Nákup dluhopisu s roční splatností a kupónem 5 % za nominální hodnotu 100. V případě držení do splatnosti obdrží investor celou výši nominální hodnoty ve výši 100 plus úrok ve výši 5%. V případě prodeje v polovině splatnosti obdrží úrok pouze v adekvátní výši 2,5 % a celkový výsledek bude závislý na prodejní ceně. Aby pro investora nebyla pozice ztrátová, prodej se musí uskutečnit za cenu rovnou nebo vyšší než 97,50.

Obecně lze rozlišovat následující základní typy dluhopisů:

2.1. Dluhopis s pevným výnosem

Jedná se o dluhopis, jehož výnos je stanoven pevnou úrokovou sazbou z nominální hodnoty dluhopisu a je vyplácen zpravidla ročně. Možné jsou však i pololetní nebo čtvrtletní výplaty. Mezi jeho silné stránky patří především skutečnost, že pevný výnos je známý předem. Mezi slabé stránky lze naopak zařadit vyšší nominální hodnoty dluhopisů, které limitují možnost investice pro individuální investory, kteří navíc nemají přístup na primární trh. Vzhledem k často dlouhé lhůtě do splatnosti se kupní síla investovaného kapitálu může zmenšovat v důsledku neočekávané inflace. Čím delší je lhůta do splatnosti, tím je toto riziko vyšší.

2.2. Dluhopis s pohyblivým výnosem

Jedná se o dluhopis, jehož výnos je stanoven pohyblivou úrokovou sazbou, která se stanovuje podle přesně daného vzorce v konkrétní den na další období (např. každých šest měsíců na období následujících šesti měsíců). Tato sazba je odvozena od sazeb na peněžním trhu a je navýšena či snížena o marži závislou na úrokové bonitě emitenta, době do splatnosti a popř. dalších faktorech. Výnos může být také navázán na inflační index.

Mezi silné stránky tohoto dluhopisu patří především výnos kopírující sazby peněžního trhu zpravidla snadná převoditelnost na sekundárním trhu. Pokud se referenční úroková sazba přizpůsobuje inflaci, dochází také k lepšímu kopírování inflačního vývoje než u ostatních typů dluhopisů. Mezi slabé stránky patří relativně nižší výnos (než u dluhopisu s pevným výnosem) na trzích s klesajícími sazbami,

2.3. Diskontovaný dluhopis („zero bond“, bezkupónový)

Jedná se o dluhopis, který je emitován za nižší cenu, než je jeho nominální hodnota. Rozdíl mezi nominální hodnotou a prodejní cenou se označuje jako tzv. diskont. Z toho vyplývá, že bezkupónový dluhopis nemá žádné kupónové výplaty mezi datem emise a splatností. Mezi silné stránky patří zejména skutečnost, že investor nepodstupuje reinvestiční riziko (tj. riziko investice přijatých kupónů za nižší úrokovou sazbu), naopak mezi slabé stránky lze zařadit skutečnost, že dluhopis nepřináší žádné cash flow do doby splatnosti.

2.4. Vyměnitelné, prioritní a další dluhopisy

Vyměnitelný (konvertibilní) dluhopis je dluhopis, který může být na základě požadavku majitele dluhopisu vyměněn za akcie určité společnosti během stanovené doby a za předem stanovených podmínek. Pokud společnost vydá různé druhy akcií, musí být určeny typy akcií, za něž lze dluhopisy vyměnit. Konvertibilní dluhopisy jsou proto investičním nástrojem kombinujícím charakteristické rysy dluhopisů a akcií. Nabízený výnos je nižší než u srovnatelných dluhopisů ve stejné měně, se stejnou lhůtou splatnosti a srovnatelným rizikem (bonitou) emitenta.

Prioritními dluhopisy se rozumí dluhopisy, se kterými je spojeno právo na přednostní upisování akcií. Vydání prioritních dluhopisů je vázáno na současné rozhodnutí akciové společnosti o podmíněném zvýšení základního kapitálu.

Existují také různé druhy dluhopisů vázaných na akcie. Podle určitých charakteristických znaků se tyto investiční nástroje více podobají nepřímé investici do akcií než investici s pevným výnosem. Výnos z kuponu je nižší než tržní výnos. Cena dluhopisu je navázána na podkladové aktivum; burzovní index (například DJ Eurostoxx 50, S&P 500), měnu, komodity, apod. Investoři mohou mít výhodu ochrany kapitálu, což znamená, že vždy získají nazpět alespoň svoji počáteční investici. Zároveň se podílejí na zisku podkladového aktiva, k němuž se váže dluhopis, ale ne na možných ztrátách. Participace na podkladovém aktivu může být různá; rovna 100 %, ale i výrazně vyšší nebo nižší.

Dalším typem dluhopisů jsou předčasně splatitelné dluhopisy. Opce na předčasné splacení může využít emitent, nebo držitel v závislosti na emisních podmínkách. Opce na předčasné splacení opravňuje emitenta nebo držitele dluhopis předčasně splatit za předem pevně dohodnutou cenu. Předčasné splacení ze strany držitele omezuje riziko nárůstu úrokových sazeb a souvisejícího snížení hodnoty dluhopisu.

2.5. Nepodřízené dluhopisy

Nepodřízené dluhopisy představují přímé, nepodmíněné, nepodřízené a nezajištěné pohledávky vůči emitentovi, které jsou a budou co do pořadí svého uspokojení rovnocenné (pari passu) jak mezi sebou navzájem, tak i alespoň rovnocenné vůči všem dalším současným i budoucím nepodřízeným a nezajištěným pohledávkám vůči emitentovi, s výjimkou těch pohledávek vůči emitentovi, u nichž stanoví jinak kogentní ustanovení právních předpisů.

2.6. Podřízené dluhopisy

Podřízené dluhopisy představují přímé, nepodmíněné, a nezajištěné pohledávky vůči emitentovi, podřízené ve smyslu ustanovení § 34 zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, které jsou a budou co do pořadí svého uspokojení rovnocenné (pari passu) mezi sebou navzájem. Podřízenost dluhopisů znamená, že v případě vstupu emitenta do likvidace či zahájení insolvenčního řízení vůči emitentovi bude pohledávka odpovídající právům s tímto dluhopisem spojeným uspokojena až teprve poté, co budou uspokojeny všechny ostatní pohledávky za emitentem, s výjimkou pohledávek, které jsou vázány stejnou nebo obdobnou podmínkou podřízenosti. Pohledávky z podřízených dluhopisů a ostatní pohledávky, které jsou vázány stejnou nebo obdobnou podmínkou podřízenosti, by se uspokojovaly podle svého pořadí (tj. podle okamžiku vzniku). Emisní podmínky mohou určit jiné pořadí uspokojení pohledávek z podřízených dluhopisů, a to i ve vztahu k uspokojení ostatních pohledávek, včetně pohledávek z jiných podřízených dluhopisů, či rozdílně ve vztahu k pohledávce odpovídající právu na splacení dluhopisu a jiným právům s dluhopisem spojeným. Nebude-li mít emitent dostatečný majetek k úhradě všech dluhů uspokojovaných přednostně před pohledávkami spojenými s určitými podřízenými dluhopisy, tyto pohledávky nebudou uspokojeny, a investoři do těchto podřízených dluhopisů proto přijdou o celou svou investici.

Pokud nebude mít emitent dostatečný majetek k úhradě všech dluhů uspokojovaných ve stejném pořadí jako pohledávky spojené s určitými podřízenými dluhopisy, budou tyto pohledávky uspokojovány poměrně jen z části a investoři tudíž přijdou o část své investice. Přestože podřízené dluhopisy mohou obsahovat právo na vyšší výnos než jiné dluhopisy, které mají v likvidaci a insolvenčním řízení lepší postavení, v případě likvidace či rozhodnutí o úpadku emitenta jsou vlastníci podřízených dluhopisů vystaveni (mimo jiné oproti vlastníkům krytých dluhopisů a nepodřízených dluhopisů) vyššímu riziku, že jejich pohledávky nebudou uspokojeny, a tedy i vyššímu riziku ztráty celé své investice nebo její části.

3. Cenné papíry kolektivního investování

Cenné papíry kolektivního investování jsou cenné papíry, představující podíl jejich majitele na určitém portfoliu investičních nástrojů, se kterými mohou být spojena další práva dle prospektu emitenta. Do této skupiny lze zařadit zejména následující typy cenných papírů:

3.1. Podílové listy podílových fondů

Účelem podílového fondu je shromažďování peněžních prostředků od veřejnosti a společné investování shromážděných peněžních prostředků na základě určené investiční strategie a další správa tohoto majetku. Jelikož podílový fond představuje subjekt bez právní osobnosti, jeho majetek tak musí být spravován obhospodařovatelem (zpravidla investiční společností ve formě akciové společnosti). Shromažďování peněžních prostředků probíhá ve formě vydávání podílových listů, což je cenný papír, který představuje podíl podílníka na podílovém fondu a se kterým jsou spojena práva podílníka plynoucí ze zákona 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech (či z dalších účinných právních předpisů), nebo ze statutu podílového fondu. Pokud je s podílovým listem vydaným podílovým fondem spojeno právo podílníka na jeho odkoupení na účet tohoto fondu, jedná se o otevřený podílový fond. Pokud s podílovým listem takové právo spojeno není, jedná se o uzavřený podílový fond. Obchodník nabízí pouze podílové listy otevřených podílových fondů. Investoři tak mají postavení pouhých podílníků ve vztahu k čistému majetku ve fondu, a to v poměru počtu jimi držaných podílových listů fondu k celkovému počtu vydaných podílových listů fondu. V souladu s klasifikací Asociace pro kapitálový trh v České republice jsou podle převažujícího druhu majetkových hodnot, jež mohou být nabyty do majetku podílového fondu, rozlišovány fondy akciové, fondy dluhopisové, fondy peněžního trhu, fondy smíšené a fondy nemovitostní. Jelikož se hodnota podílového listu odvíjí od vývoje hodnoty portfolia, které je v držení podílového fondu, je např. v případě akciového fondu a jeho podílových listů vývoj hodnoty ovlivňován srovnatelnými faktory jako u individuálních akcií, vliv může mít rovněž uplatňovaná strategie daného fondu. V případě dluhopisových fondů a jejich podílových listů se vývoj hodnoty řídí obdobnými faktory jako u individuálních dluhopisů.

Podílové fondy mohou vydávat různé druhy podílových listů (zpravidla označovaných jako třídy), se kterými jsou spojena stejná práva. V takovém případě je aktuální hodnota podílového listu stanovována a vyhlášována vždy ve vztahu ke každému druhu podílového listu (třídě) samostatně a podílníci stejné třídy podílových listů se podílejí na čistém majetku příslušné třídy fondu v poměru počtu jimi držaných podílových listů této třídy k celkovému počtu vydaných podílových listů této třídy. Jakým způsobem se od sebe jednotlivé třídy podílových listů odlišují a jaká práva jsou s nimi spojena, je stanoveno ve statutu příslušného podílového fondu.

Charakteristickým pozitivním znakem investování do podílových listů je zpravidla vysoká diverzifikace rizika, které by investor jednotlivě jen obtížně dosahoval. Investoři navíc mohou nepřímo investovat do nástrojů, ke kterým by jinak (např. kvůli nízkému vlastnímu kapitálu) měli obtížný přístup. Z vyšších realizovaných objemů obchodů vyplývají pro investory díky úsporám z rozsahu také nižší transakční náklady. Silnou stránkou podílových listů je také jejich relativně vysoká likvidita (v případě otevřeného podílového fondu), jelikož je investoři mohou podle pravidel stanovených ve statutu odprodat fondu zpět. Podílové listy představují vhodný nástroj i pro investory s malými či žádnými zkušenostmi s obchodováním na trzích cenných papírů. Akcie, dluhopisy a další investiční nástroje totiž do fondů nakupují portfolio manažeři, kteří se tím sami starají o výkonnost jednotlivých fondů.

Mezi slabé stránky podílových listů patří především poplatky s nimi spojené. Jedná se především o jednorázové poplatky účtované investorovi přímo před nebo po uskutečnění investice (vstupní a výstupní poplatky). Na výkonnosti investice se nicméně projeví i další poplatky a náklady, byť tyto nejsou přímo účtovány investorovi a jsou hrazeny přímo z majetku fondu (jedná se například o poplatek za obhospodařování a administraci, úplata za výkon funkce depozitáře fondu, náklady na vedení evidence investičních nástrojů, daně a další).

Příklad: Nákup 10 tis. kusů podílových listů akciového fondu za kurz 10. Vstupní poplatek ve výši 2%. Aby investor nerealizoval ztrátu, musí dojít k adekvátnímu růstu kurzu, který pokryje vstupní poplatek. V případě prodeje podílových listů je nutné při celkovém hodnocení investice zohlednit nejen samotnou změnu kurzu (růst nebo pokles), ale právě i výši vstupního poplatku. I při růstu kurzu může být doba na smazání vstupního poplatku velmi různá v závislosti na uplatňované strategii fondu a dosahované výkonnosti.

3.2. Investiční akcie akciové společnosti s proměnným základním kapitálem

Akciová společnost s proměnným základním kapitálem (dále také jen „SICAV“) je investičním fondem s právní osobností (na rozdíl od podílového fondu). Předmět podnikání, a tedy základní účel SICAVu se však nijak zásadně do podílového fondu neodlišuje a je jím tedy rovněž shromažďování peněžních prostředků od veřejnosti a společné investování takto shromážděných peněžních prostředků na základě určené investiční strategie a další správa tohoto majetku. Jelikož má SICAV právní osobnost, nepotřebuje nutně ke správě shromážděných finančních prostředků investiční společnost jako obhospodařovatele, a může je obhospodařovat sám svým vlastním jménem (tzv. samosprávný SICAV). Vedle toho se však lze často setkat s nesamosprávným SICAVem, jehož shromážděný majetek i přes jeho vlastní právní osobnost spravuje investiční společnost jako obhospodařovatel.

SICAV vydává dva druhy akcií – akcie zakladatelské a akcie investiční. Zakladatelské akcie jsou akcie, které upsali zakladatelé akciové společnosti, popřípadě i další osoby podle § 159 odst. 2 zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech. Jako cenné papíry kolektivního investování tak fungují pouze investiční akcie, které lze považovat za obdobu podílových listů. Pro shromažďování peněžních prostředků jsou tak vydávány pouze investiční akcie, které představují podíl společníka na majetku a dlužích z investiční činnosti SICAVu a se kterými je spojeno právo na jejich odkoupení na žádost jejich vlastníka na účet SICAVu (lze je tedy chápat jako obdobu podílových listů otevřeného podílového fondu). S investičními akciemi jsou pak spojeny rovněž i další práva plynoucí ze zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech (či z dalších účinných právních předpisů), nebo ze stanov či statutu SICAVu.

S investičními akciemi je spojena práva plynoucí ze zákona 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech (či z dalších účinných právních předpisů), nebo ze statutu podílového fondu. S investičními akciemi však zpravidla není spojeno hlasovací právo (byť ve stanovách SICAVu může být určeno jinak). Obchodník nabízí vždy jen investiční akcie SICAVu, se kterými hlasovací právo spojeno není. Na druhou stranu, vyžaduje-li zákon hlasování na valné hromadě podle druhu akcií, je vlastník investiční akcie bez hlasovacího práva oprávněn na valné hromadě hlasovat; o takovém hlasování však bude investor v souladu s právními předpisy vždy informován.

SICAV často vytváří účetně a majetkově oddělená část svého jmění, tzv. podfond (či více podfondů). V takových případech jsou investiční akcie vydávány pouze k podfondům, nikoliv k SICAVu jako k celku. Do podfondu jsou pak zahrnutý majetek a dluhy z investiční činnosti SICAVu.

Klasifikace Asociace pro kapitálový trh v České republice se vztahuje i na SICAV, je-li fondem kolektivního investování. I u SICAV tak lze podle převažujícího druhu majetkových hodnot, jež mohou být nabyty do majetku SICAV, rozlišovány fondy akciové, fondy dluhopisové, fondy peněžního trhu, fondy smíšené a nemovitostní fondy. Jelikož se hodnota investiční akcie odvíjí od vývoje hodnoty portfolia, které je v držení fondu, je např. v případě akciového fondu a jeho investičních akcií vývoj hodnoty ovlivňován srovnatelnými faktory jako u „klasických“ akcií, vliv může mít rovněž uplatňovaná strategie daného fondu. V případě dluhopisových fondů a jejich investičních akcií se vývoj hodnoty řídí obdobnými faktory jako u individuálních dluhopisů.

Charakteristickým pozitivním znakem investování do investičních akcií je (stejně jako u podílových listů) zpravidla vysoká diverzifikace rizika, které by jinak investor samotný jen obtížně dosahoval. Investoři navíc mohou nepřímo investovat do nástrojů, ke kterým by jinak (např. kvůli nízkému vlastnímu kapitálu) měli obtížný přístup. Z vyšších realizovaných objemů obchodů vyplývají pro investory díky úsporám z rozsahu také nižší transakční náklady. Silnou stránkou investičních akcií je také jejich relativně vysoká likvidita, jelikož je investoři mohou podle pravidel stanovených ve statutu odprodat fondu zpět. Avšak i tato vlastnost záleží na investiční strategii konkrétního fondu. Investiční akcie fondu investujícího do nemovitostí může mít relativně menší likviditu než akciový fond. Podílové listy představují vhodný nástroj i pro investory s malými či žádnými zkušenostmi s obchodováním na trzích cenných papírů. Akcie, dluhopisy a další investiční nástroje totiž do fondů nakupují portfolio manažeři, kteří se tím sami starají o výkonnost jednotlivých fondů.

Mezi slabé stránky investičních akcií patří (stejně jako u podílových listů) především poplatky s nimi spojené. Jedná se především o jednorázové poplatky účtované investorovi přímo před nebo po uskutečnění investice (vstupní a výstupní poplatky). Na výkonnosti investice se nicméně projevují i další poplatky a náklady, byť tyto nejsou přímo účtovány investorovi a jsou hrazeny přímo z majetku fondu (jedná se například o poplatek za obhospodařování a administraci, úplata za výkon funkce depozitáře fondu, náklady na vedení evidence investičních nástrojů, daně a další).

3.3. Investiční certifikáty

Investiční certifikáty jsou finanční instrumenty, jejichž cena se odvíjí od vývoje hodnoty podkladového aktiva. Z právního hlediska jsou investiční certifikáty dlužní úpisy, které neztělesňují právo na dividendu, řízení společnosti či na podíl na likvidačním zůstatku tak, jako je to běžné u akcií. Investiční certifikáty emitují velké bankovní domy zatím spíše zahraniční. Důležitou roli v tomto případě hraje bonita či rating bankovní instituce, která tyto certifikáty vydává. Emitent se stává zároveň specialistou, který na burze vystupuje neustále na straně poptávky i nabídky a zajišťuje tak dostatečnou likviditu. Zájemce si na burze může od emitenta tento investiční certifikát (dlužní úpis) koupit a posléze ho kdykoliv (do data splatnosti) prodat. Emitent má povinnost jej vykoupit zpět, ale zároveň má právo disponovat s vloženými prostředky investorů.

Podkladovými aktivy mohou být burzovní indexy, akcie, komodity, měny, a další. Cena investičního certifikátu je odvozována dle jeho podkladového aktiva. Na Burze cenných papírů Praha jsou certifikáty obchodovány na regulovaném trhu. Mezi základní typy investičních certifikátů patří Indexový certifikát, Bonusový certifikát, Komoditní certifikát, Turbo certifikát, Garantovaný certifikát a Reverzní bonusový certifikát. Více informací o jednotlivých certifikátech lze nalézt na <https://www.fio.cz/akcie-investice/obchodovani-derivaty/investicni-certifikaty/typy-certifikatu>.

Mezi hlavní přednosti investiční certifikátů patří jejich likvidita, skutečnost, že mohou profitovat na rostoucím, klesajícím, ale také na stagnujícím trhu, jejich dostupnost i pro malé investory a zpravidla také nižší náklady spojené se samotným obchodem.

3.4. ETP (Exchange traded products)

V rámci Exchange traded products se můžeme setkat se třemi podtypy investičních nástrojů – Exchange traded funds (ETF), Exchange traded commodities (ETC) a Exchange traded notes (ETN).

Exchange traded fund (ETF, „fond obchodovaný na burze“) je fond, s jehož podíly, které nesou rysy jak akcií, tak podílových listů, lze obchodovat průběžně během obchodního dne na trzích, na nichž jsou tyto cenné papíry kótovány. Typicky se ETF snaží replikovat akciový index (např. S&P), skupinu akciových indexů (např. střední Evropa, rozvinuté ekonomiky) či ekonomický sektor (např. energie, technologie). Právní struktura se různí v jednotlivých zemích, lze však najít společné charakteristiky pro většinu ETF:

- přijetí na regulovaný trh a průběžné obchodování
- spíše navázání na index než aktivní správa
- obchodování v blocích (lotech), což umožňuje snazší přizpůsobování jednotlivým nákupům a prodejm
- jejich hodnota se odvíjí od hodnoty podkladových aktiv, z nichž je fond složen

Silné stránky ETF jsou obdobné jako u podílových listů. Investor může investovat do určitého sektoru nebo zemí podle vlastního výběru a zároveň efektivně diverzifikovat riziko s nižší spotřebou vlastního kapitálu než při realizaci přímého nákupu. Pozitivně lze hodnotit také transparentnost ETF, neboť každý fond má přesně daná pravidla. Mezi slabé stránky naopak patří standardizace obchodování s ETF, které probíhá v tzv. lotech a jejich celočíselných násobcích, jakož i to, že výběr ETF je omezen jejich nabídkou a nelze tedy vždy nalézt takový, který by odpovídal potřebám a cílům konkrétního investičního portfolia.

Exchange traded commodities (ETC) jsou investiční nástroje kopírující cenu podkladového komoditního indexu (např. energetik či vzácné kovy), či jedné konkrétní komodity (např. zlato, ropa, bavlna apod.). Princip fungování je obdobný jako u ETF. Výhodou oproti obchodování samotné komodity je, že investor nemusí řešit např. fyzické dodání komodity, přerolování pozice apod. V případě ETC sledující vývoj ceny komoditního indexu je rovněž výhodou určitá míra diverzifikace rizika oproti investici do jedné konkrétní komodity. Slabé stránky jsou obdobné jako u ETF.

Exchange traded notes (ETN) jsou dluhové investiční nástroje, charakteristikou velmi podobné dluhopisům (jedná se o nezajištěné, nepodřízené dluhové nástroje upisované bankovními institucemi, které mají jasně stanovené datum splatnosti). Jejich výnos je navázán na výkon podkladového benchmarku. Výhodou je možnost participace na výnosech z unikátně stanoveného benchmarku, nevýhodou je zejména charakter ETN jakožto dluhového investičního nástroje, tj. klient nákupem ETN nezískává podíl na žádných podkladových aktivech a v případě neschopnosti tvůrce splatit ETN může přijít až o celou svoji investici.

II. Vybrané informace týkající se obchodování na trzích v ČR

Vypořádací systém Centrálního depozitáře cenných papírů, a.s.

Obchodník s cennými papíry Fio banka, a.s. je členem vypořádacího systému vedeného společností Centrální depozitář cenných papírů, a.s. (dále jen „Centrální depozitář“), dceřinou společností Burzy cenných papírů Praha, a.s. (pro účely tohoto informačního dokumentu též jen „BCPP“). Centrální depozitář je od 7. 7. 2010 jediným subjektem, jež je dle zák. č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu oprávněn vést evidenci zaknihovaných a imobilizovaných cenných papírů emitovaných v České republice, čímž navazuje na činnost Střediska cenných papírů (dále též jen „SCP“). Centrální depozitář je dále oprávněn vést tzv. samostatnou evidenci investičních nástrojů, provádět vypořádání obchodů s cennými papíry, zprostředkovávat půjčky cenných papírů pro účastníky vypořádání, poskytovat služby související s úschovou a správou cenných papírů, řídit rizika plynoucí z vypořádání obchodů s cennými papíry včetně správy peněžních prostředků v záručních fondech, obstarávat splacení a vrácení cenných papírů pro emitenta, obstarávat výplatu výnosů z cenných papírů, vypořádávat primární emise cenných papírů a provádět poradenskou a školící činnost ve vztahu k vypořádávání obchodů s cennými papíry. Centrální depozitář zajišťuje též vypořádání obchodů s dalšími investičními nástroji, které jsou obchodovány na BCPP (futures kontrakty, certifikáty a warranty), a to včetně vypořádání práv, která jsou s danými investičními nástroji spojena (např. vyplacení likvidačního podílu při ukončení platnosti certifikátu, finanční vypořádání futures kontraktu v den jeho splatnosti apod.)

Centrální depozitář je založen na účastnickém principu. Účastníkem se může stát pouze osoba vymezená zákonem, mimo jiné obchodník s cennými papíry, banka, investiční společnost nebo organizátor regulovaného trhu. Účastník zřizuje u Centrálního depozitáře majetkové účty pro svoje zákazníky. Zákazník může následně na svůj účet u Centrálního depozitáře přistupovat jen prostřednictvím toho účastníka, který pro něho příslušný účet zřídil. Centrální depozitář vede též majetkové účty vzniklé převedením z bývalého SCP. Na účet vzniklý převedením z bývalého SCP může jeho majitel přistupovat pouze prostřednictvím účastníka Centrálního depozitáře, s nímž má smluvní vztah, tj. je jeho zákazníkem, a k němuž byl účet převeden. Účet nepřevedený k žádnému účastníkovi se nachází v tzv. nezařazené evidenci Centrálního depozitáře a do převedení k některému z účastníků k němu nelze přistupovat.

Centrální depozitář provádí vypořádání burzovních obchodů s cennými papíry a některých mimoburzovních transakcí (např. repo, buy and sell, apod.), a to i s cennými papíry, které nejsou přijaty k obchodování na BCPP. Vypořádání obchodů s cennými papíry zahrnuje dvě operace:

- a) převod peněžních prostředků,
- b) převod cenných papírů.

Proběhnu-li obě operace ve stanoveném časovém limitu v rámci vypořádacího procesu, hovoříme o modelu dodání cenných papírů proti jejich zaplacení, tzv. „delivery versus payment“. Některé převody mohou být prostřednictvím Centrálního depozitáře vypořádány formou bezúplatné dodávky cenných papírů, tzv. „delivery free of payment“. U takovýchto transakcí je prostřednictvím Centrálního depozitáře realizováno pouze vypořádání majetkové - tj. dodání cenných papírů, peněžní vypořádání je provedeno mimo Centrální depozitář.

Vypořádání na straně cenných papírů představuje převedení cenných papírů od prodávajícího k nakupujícímu. Centrální depozitář vypořádává obchody se zaknihovanými i s listinnými cennými papíry.

Zahraniční investiční nástroje vedené v samostatné evidenci Centrálního depozitáře jsou uloženy v příslušných zahraničních evidencích (depozitářích). Centrální depozitář je pro tento účel napojen na mezinárodní systém pro vypořádání převodů investičních nástrojů Clearstream. Prostřednictvím Clearstream lze mimo jiné převádět zahraniční cenné papíry z majetkového účtu u Centrálního depozitáře na majetkový účet v příslušné samostatné evidenci vedené Fio bankou, a.s. a naopak.

Listinné cenné papíry obchodované a převáděné mezi členy Centrálního depozitáře jsou uloženy u smluvního depozitáře Centrálního depozitáře. Centrální depozitář vede evidenci cenných papírů zde uložených na účtech jednotlivých členů - s rozlišením vlastních cenných papírů obchodníka registrovaných na vlastním účtu členu Centrálního depozitáře a cenných papírů jeho zákazníků registrovaných na účtech jednotlivých zákazníků. Způsob evidence listinných cenných papírů tedy plně odpovídá systému vícestupňové evidence. Způsob vícestupňové evidence se uplatňuje i při Centrálním depozitářem vedené evidenci zaknihovaných cenných papírů.

Ke dni vypořádání obchodu provádí Centrální depozitář převody z účtů prodávajících členů na účty nakupujících členů. Vypořádání je zahájeno okamžikem předání příkazů k převodům cenných papírů a je ukončeno obdržetím potvrzení o provedení zúčtování. V tomto období nesmí být vypořádání účastníkem systému nebo jinou osobou jednostranně odvoláno nebo znemožněno. V případě, že vypořádání nelze provést pro nedostatek cenných papírů na účtu převodce nebo nedostatek peněžních prostředků na účtu členu Centrálního depozitáře, dojde k tzv. **suspendaci** obchodu a jeho vypořádání je odloženo na následující den, kdy Centrální depozitář provádí vypořádání. Z pohledu té strany obchodu, na jejíž straně nastaly skutečnosti vedoucí k jeho suspendaci, se jedná o suspendaci zaviněnou. Z pohledu druhé strany obchodu se jedná o suspendaci nezaviněnou. **Fio banka, a.s. v této souvislosti upozorňuje svoje klienty, že při aktivním obchodování s cennými papíry na BCPP, kdy jsou prodávány doposud nevypořádané cenné papíry, se vystavují riziku vzniku vlastní zaviněné suspendace. Jedná se o případ, kdy prodej cenných papírů je suspendován pro nedostatek cenných papírů k vypořádání na účtu převodce z důvodu předcházející nezaviněné suspendace nákupu cenných papírů, kterým měly být prodávány cenné papíry získány. Každá zaviněná suspendace podléhá sankci dle platného sazebníku Centrálního depozitáře a Ceníku základních služeb Fio banka a.s. Jedinou možností, jak výše uvedené riziko eliminovat, je nezadávat prodejní pokyny na BCPP s dřívější platností, než co budou prodávány investiční nástroje fyzicky vypořádány, případně provádět obchodní transakce se stejnými investičními nástroji jen na trhu RMS (viz dále), kde toto riziko neexistuje.**

Samostatná evidence vedená Fio bankou, a.s. pro potřeby internalizace vypořádání

Zahraniční emise přijaté (a primárně určené) k obchodování na trzích RM-SYSTÉM, česká burza cenných papírů a.s. (dále též jen „RMS“) jsou evidovány na majetkových účtech v samostatné evidenci Fio banky, a.s. a obchody a transakce s těmito investičními nástroji jsou vypořádávány v rámci internalizace vypořádání prováděné Fio bankou, a.s.

Vypořádání obchodů na RMS

Na trzích RMS se obchoduje v režimu T+0, což znamená, že každý obchod je vypořádán ve stejný den, ve kterém se uskuteční na trhu. Většina ostatních trhů vypořádává v režimu T+1 (americké trhy) nebo T+2 (Burza cenných papírů Praha nebo Xetra), což znamená, že každý obchod je vypořádán za 1 (v případě T+1) nebo 2 (v případě T+2) obchodní dny ode dne jeho uskutečnění na trhu. S režimem vypořádání rovněž souvisí i technické započítání vlivu korporátních akcí (např. dividend, splitů apod.) do ceny cenného papíru. Tento rozdíl v režimech vypořádání mezi trhy RMS a ostatními trhy může zapříčinit, že do ceny cenného papíru obchodovaného na RMS se korporátní akce technicky započte až o dva obchodní dny později, než na ostatních trzích (např. v případě vyplacení dividendy společností ČEZ bude hodnota akcií ČEZ na Burze cenných papírů Praha o hodnotu dividendy technicky snížena o dva dny dříve než na RMS).

III. Informace o vedení tzv. „sběrných účtů“ a rizicích spojených s tímto způsobem evidence

Sběrný účet je účet, který je veden třetí osobou na jméno obchodníka s cennými papíry, avšak je na něm evidován majetek zákazníků obchodníka. Sběrné účty mají sice pro zákazníky obchodníka z uživatelského hlediska nezanedbatelné výhody, s jejich použitím jsou však spojena i určitá zvýšená rizika, o nichž Vás dále informujeme.

Sběrné účty jsou často a běžně používány v zahraničí. Stejně tak i Fio banka, a.s. používá tento způsob evidence majetku zákazníků při obchodování v zahraničí. Důvodem je především to, že jednotliví zákazníci obchodníka by sami často nespĺnili podmínky pro otevření vlastního účtu u zahraničních subjektů. Právní vztah mezi zákazníkem a obchodníkem se vždy řídí českým právním řádem, vztah obchodníka a jeho zahraničních partnerů se řídí právním řádem příslušného zahraničního státu.

1. Obchodování v USA (netýká se derivátů)

Při obchodování s cennými papíry v USA prostřednictvím obchodníka s cennými papíry (v našem případě Fio banka, a.s.) jsou odpovědnostní vztahy mezi subjekty rozděleny do dvou oblastí: vůči zákazníkovi je odpovědný pouze obchodník, vůči obchodníkovi je pak odpovědný jeho zahraniční partner. Zahraničním partnerem Fio banka, a.s. je Pershing LLC (zahraniční obchodník a depozitář cenných papírů).

Majetek zákazníků obchodujících prostřednictvím Fio banka, a.s. na trzích v USA je evidován na sběrných účtech, které jsou vedeny pro obchodníka výše uvedeným partnerem.

V případě platební neschopnosti depozitáře, která je navíc velmi nepravděpodobná, je tento pojištěn, a to v dostatečné míře. Pershing LLC je členem Securities Investor Protection Corporation (SIPC®). Pojištění poskytované touto institucí se vztahuje na všechny klientské účty (tedy i sběrný účet obchodníka) ve výši 500.000 \$, z toho do výše 250.000 \$ jsou pojištěny finanční prostředky zákazníka. Pershing LLC je navíc nad rámec SIPC pojištěn

prostřednictvím Lloyd's of London. Výše pojištění poskytované tímto subjektem činí pro cenné papíry 1.000.000.000 \$ (v úhrnné výši za všechny účty evidované Pershing LLC) a pro peněžní prostředky na účtu každého zákazníka 1.900.000 \$, maximálně však v úhrnné výši 1.000.000.000 \$. Obchodník by měl v případě, kdy by došlo ke zpronevěře svěřených prostředků depozitářem, nárok na náhradu z tohoto pojištění. V případě, že by se depozitář dostal do platební neschopnosti, avšak k žádnému trestnému činu by při tom nedošlo, byl by majetek zákazníků vedený na sběrných účtech vydán zpět obchodníkovi.

2. *Obchodování v Německu (netýká se derivátů)*

Při obchodování na trzích v Německu je majetek zákazníků evidován na sběrném účtu vedeném pro obchodníka. Obchodníkem v Německu je z titulu svého členství na Deutsche Börse - XETRA Fio banka, a.s.

Depozitářem obchodníka na německém trhu je CACEIS Bank S.A., Germany Branch (německá pobočka CACEIS Bank S.A.), člen skupiny Crédit Agricole.

V případě, že dojde k platební neschopnosti této zahraniční banky (bez spáchání trestného činu), budou obchodníkovi vráceny všechny investiční nástroje evidované na jeho účtu. Pojištění finančních prostředků a investičních nástrojů se řídí německým právním řádem, každý účet (tedy i sběrný účet obchodníka) je povinně pojištěn do výše 50.000.000 €.

I zde je vůči zákazníkovi odpovědný výhradně obchodník, nikoliv zahraniční subjekt.

3. *Souhrnné informace ke sběrným účtům v zahraničí*

Dividendy, úrokové platby, příp. další výnosy nabíhající zákazníkovi jsou připisovány na účet obchodníka, který tyto hodnoty následně přepisuje na jím vedené účty svých zákazníků, kterým tyto prostředky z titulu vlastnictví příslušných investičních nástrojů náleží.

Pokud se zákazník rozhodne pro výkon hlasovacích práv, přednostních práv či práva na úpis vztahujících se k jím vlastněným investičním nástrojům vystaví mu obchodník na požádání plnou moc k výkonu těchto práv.

Obchodník je povinen předávat zákazníkovi v dohodnutých termínech a dohodnutým způsobem zprávu o realizaci pokynů (uzavřených obchodech) a žádostí zákazníka. Bude-li si zákazník přebírat zprávu sám (přebírání výhradně elektronicky či osobně na pobočce), je povinnost obchodníka předat zprávu zákazníkovi splněna okamžikem, kdy je zpráva pro zákazníka k dispozici. Obchodník je však vždy povinen zaslat do 28. 2. výpis z obchodního účtu k 31. 12. předchozího roku. Obchodník je dále povinen předávat zákazníkovi v dohodnutých termínech a dohodnutým způsobem informace o podstatných obtížích při zpracování pokynu. Písemně předané zprávy nebo informace mají přednost před elektronicky předanými zprávami nebo informacemi. Pokud obchodník zjistí, že zprávy nebo informace byly chybné, provede příslušnou opravu.

4. *Obchodování na zahraničních derivátových trzích*

Majetek zákazníků je evidován na sběrném účtu vedeném pro Fio banku, a.s. V případě obchodování s futures kontrakty je zahraničním partnerem Fio banky, a.s. společnost GAIN Capital Group, LLC - zahraniční obchodník s futures kontrakty podléhající regulačním autoritám Spojených států amerických - NFA (National Futures Association) a CTFC (Commodity Trading Futures Commission). Funkci depozitáře vykonává pro Fio banku, a.s. v souvislosti s obchodováním s futures kontrakty společnost GAIN Capital Group, LLC. Účty, na kterých jsou zde investiční nástroje vedeny, podléhají státu, který není členským státem EU, a proto práva k investičním nástrojům se mohou v důsledku toho lišit.

UPOZORNĚNÍ:

Z vedení majetku více zákazníků na sběrném účtu v zahraničí mohou plynout i jistá zvýšená rizika. Jedná se např. o tyto skutečnosti: investiční nástroje jsou v zahraničí vedeny na účtu na jméno obchodníka, a proto nelze zcela zaručit jejich bezpečnost v případě platební neschopnosti obchodníka; nelze zcela vyloučit, aby na zákazníka byly přeneseny důsledky porušení povinnosti jednat s odbornou péčí, kterého se obchodník dopustil ve vztahu k jinému zákazníkovi; v případě sběrného účtu nemusí být individuální nároky zákazníka jednoznačně identifikovatelné prostřednictvím certifikátů nebo jiných dokumentů nebo jiné elektronické evidence; v případě neurovnatelné ztráty po eventuálním selhání třetí osoby mohou zákazníci sdílet ztrátu společně, a to proporcionalně v závislosti na jejich podílu na sdruženém majetku. Uvedené riziko nelze ze strany zákazníka nijak eliminovat ani omezit, neboť obchodník na výše uvedených trzích nenabízí možnost uložení investičních nástrojů zákazníka na jeho individuálním majetkovém účtu. Obchodník nicméně prohlašuje, že vzhledem k jeho vysoce konzervativní obchodní strategii jak v oblasti provádění obchodů na vlastní účet, tak v oblasti výběru svých obchodních partnerů, je vznik jakékoliv ztráty tohoto druhu pro zákazníka velmi nepravděpodobný. Obchodník rovněž upozorňuje klienty, že dividendy z investičních nástrojů evidované na sběrném účtu obchodníka v zahraničí mohou podléhat sazbě zdanění vyšší, než by byla sazba zdanění dividendy, která by byla aplikována vůči klientovi, pokud by příslušné investiční nástroje byly uloženy na účtu klienta. V takovém případě může klient požádat obchodníka o vydání příslušného potvrzení (které mu obchodník za poplatek dle Ceníku základních služeb vydá) a následně případně u příslušného finančního úřadu požádat o refundaci daně. Obchodník v souvislosti s předchozí větou klienta rovněž upozorňuje, že daňový režim klienta závisí na individuálních poměrech každého klienta a v budoucnosti se může změnit.

5. *Sběrné účty v České republice*

Obchodník dále upozorňuje zákazníky na rizika související s vedením investičních nástrojů na sběrných účtech u Centrálního depozitáře. Pokud jde o zákaznický majetek, který je veden na sběrném účtu na jméno obchodníka, jde samozřejmě o investiční nástroje, které jsou ve vlastnictví zákazníků, nikoliv obchodníka, a nespádají do majetkové podstaty obchodníka. Pokud se obchodník dostane do platební neschopnosti, budou investiční nástroje vedené na těchto účtech vydány zákazníkům. Dojde-li ke zpronevěře zákaznického majetku obchodníkem anebo obchodník nebude schopen dostát svým závazkům, např. z důvodu úpadku smluvního partnera, a prostředky nebude možno zákazníkům vrátit, mají zákazníci nárok na náhradu z Garančního fondu obchodníků, a to ve výši 90 % jejich pohledávky vůči obchodníkovi, nejvýše se však vyplatí částka v korunách českých odpovídající 20.000,- EUR pro jednoho zákazníka u jednoho obchodníka s cennými papíry. Nárok na tuto náhradu však dle § 128 a následujících zákona o podnikání na kapitálovém trhu někteří zákazníci obchodníka nemají (např. institucionální investoři). Tato náhrada z Garančního fondu obchodníků však nenáleží zákazníkům jiné osoby než obchodníka s cennými papíry. Investiční nástroje evidované na sběrném účtu libovolného subjektu by se dle § 205 zák. č. 182/2006 Sb. neměly stát součástí konkursní podstaty. Tato skutečnost však zatím není praxí dostatečně potvrzena. V případě, že jsou investiční nástroje evidovány na sběrném účtu obchodníka s cennými papíry, je tato ochrana před zahrnutím do majetkové podstaty obchodníka podle zákona upravujícího úpadek a způsoby jeho řešení navíc výslovně stanovena zákonem, a to v § 132 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, a tudíž je ochrana majetku zákazníků na sběrných účtech obchodníka výraznější.

6. *Individuální účty*

Alternativou k vedení majetku zákazníků na sběrném účtu obchodníka, a tedy i cestou, jak příslušné riziko selhání obchodníka eliminovat, je vedení tohoto majetku na individuálních účtech jednotlivých zákazníků obvykle u depozitářů. Tento způsob vedení investičních nástrojů je samozřejmě mnohem nákladnější a často i těžko proveditelný (zde máme na mysli zejména požadavky zahraničních subjektů, které individuální zákazník splní velice těžko nebo vůbec). Zákazník má k tomuto účtu přímý přístup, nepotřebuje tedy k nakládání s majetkem na tomto účtu součinnost obchodníka. Rovněž není zákazník při tomto způsobu vedení majetku ohrožen platební neschopností obchodníka, neboť investiční nástroje zákazníka jsou vedeny depozitářem přímo na jeho jméno. Z tohoto pohledu je tento způsob evidence majetku bezpečnější, na druhou stranou je však pro zákazníka mnohem nákladnější. Další nevýhodou z pohledu zákazníka je v případě platební neschopnosti zahraničního depozitáře nutnost jednat přímo s tímto zahraničním subjektem, což bude pro zákazníka jistě náročnější než pro obchodníka.

Obchodník upozorňuje klienty, že dividendy z investičních nástrojů evidované na sběrném účtu obchodníka mohou podléhat sazbě zdanění vyšší, než by byla sazba zdanění dividendy, která by byla aplikována vůči klientovi, pokud by příslušné investiční nástroje byly uloženy na účtu klienta. V takovém případě může klient požádat obchodníka o vydání příslušného potvrzení (které mu obchodník za poplatek dle Ceníku základních služeb vydá) a následně případně u příslušného finančního úřadu požádat o refundaci daně. Obchodník v souvislosti s předchozí větou klienta rovněž upozorňuje, že daňový režim klienta závisí na individuálních poměrech každého klienta a v budoucnosti se může změnit.

IV. Rizika spojená s investičními nástroji – obecné informace

S investičními nástroji a obchodováním s investičními nástroji jsou spojena četná rizika. V této části informačního dokumentu uvádíme obecný přehled a popis základních druhů rizik spojených s investičními nástroji, se kterými mají klienti možnost obchodovat prostřednictvím Fio banka, a.s. a možnosti, jak se proti těmto rizikům zajišťovat. Tam, kde je to účelné, je u jednotlivých rizik uvedena také jejich míra pro základní druhy investičních nástrojů (akcie, ADR, GDR, dluhopisy, podílové listy/investiční akcie, ETF, ETN, ETC a indexy) Zvýšená nebo specifická rizika spojená s určitými druhy investičních nástrojů (zejména investiční certifikáty a některé druhy ETF) a dále zvýšená nebo specifická rizika spojená s obchodováním mimo standardní obchodní hodiny jsou jmenovitě uvedena v dalších částech tohoto informačního dokumentu.

Mezi obecná rizika (tj. vztahující se obecně ke všem investičním nástrojům) spojená s obchodováním s investičními nástroji patří:

a) *Tržní riziko (riziko volatility)*

Jedná se o riziko ztráty plynoucí ze změny tržních cen. Obecné tržní riziko je dáno nepříznivými podmínkami trhu jako celku, specifické tržní riziko je dáno možností nepříznivého vývoje konkrétního investičního nástroje. Toto riziko lze omezit zejména výběrem investičních nástrojů s nižší cenovou volatilitou (např. tzv. „Blue chips“, jež tvoří bázi cenových indexů příslušných trhů), diverzifikací portfolia, používáním pokynů typu stop-loss k zamezení vzniku vyšší než předem akceptovatelné ztráty a zodpovědným sledováním nových veřejně dostupných kurzotvorných informací.

- **Akcie** – tržní riziko u akcií (včetně ADR a GDR) může být střední až vysoké, velkou měrou totiž záleží na kvalitě, výkonech a bonitě akciové společnosti, trendech v sektoru, ke kterému společnost patří, ale i na všeobecných trendech na příslušných akciových trzích. Spekulativní akcie (např. start-upů apod.) jsou v tomto směru rizikovější než akcie společností se stabilní podnikatelskou činností (např. veřejné služby).
- **Dluhopisy** – pro posouzení míry rizika volatility je nezbytné rozlišovat, o jaký typ dluhopisu se jedná. Cenová volatilita dluhopisu s pevným výnosem bývá nízká až střední, s rostoucí dobou do splatnosti se obvykle zvyšuje. U dluhopisu s pohyblivým výnosem bývá volatilita zpravidla nižší než u dluhopisu s pevným výnosem a nejvyšší cenovou volatilitu obvykle vykazuje (při stejné době splatnosti) dluhopis diskontovaný.

- **Podílové listy / investiční akcie** – tržní riziko může být nízké, střední až vysoké, vždy bude záviset na konkrétním fondu, jeho investiční strategii a aktivech, do kterých fond investuje. Rizikovitost konkrétního fondu je zpravidla možné dohledat ve sdělení klíčových informací (tzv. KID) daného fondu.
- **ETP** – u ETP závisí tržní riziko na jejich struktuře a podkladových aktivech (akciích, komoditách, podkladovém benchmarku apod.) ležících v jeho základu. Obecně lze nicméně říci, že celková volatilita je u ETP obvykle nižší než u jednotlivých investičních nástrojů, protože výkyvy cen investičních nástrojů, které jsou podkladem ETP, se navzájem kompenzují, čímž dochází k diverzifikaci tržního rizika (s výjimkou situací, kdy dojde k poklesu např. celého trhu či sektoru, na něž je ETP zaměřen).

b) *Likviditní riziko*

Jedná se o riziko, v jehož důsledku investor nebude moci uzavřít svoji pozici v určitém investičním nástroji za tržní cenu (resp. za cenu blízkou tržní ceně), a to zejména z důvodu malého objemu trhu s daným investičním nástrojem. Důvodem může být i momentální panika na trhu daného investičního nástroje. Toto riziko lze omezit obchodováním jen s těmi investičními nástroji, jejichž denní zobchodovaný objem mnohonásobně převyšuje objem, v jakém hodlá obchodovat zákazník.

- **Akcie** – riziko likvidity u akcií může být nízké, střední až vysoké, záleží zejména na tržní kapitalizaci a bonitě společnosti. V případě ADR a GDR záleží na množství ADR a GDR emitovaných příslušnou bankovní institucí, nicméně zpravidla je riziko likvidity vyšší než u akcií.
- **Dluhopisy** – riziko likvidity dluhopisů může být nízké, střední až vysoké, závisí zejména na bonitě emitenta, velikosti emise, šíři sekundárního trhu apod.
- **Podílové listy / investiční akcie** – riziko likvidity u otevřených podílových fondů bývá nízké, střední až vysoké, a to v závislosti na zvolené investiční strategii. Otevřené podílové fondy či investiční fondy ve formě SICAV, které investují do akcií a obdobných nástrojů nesoucích riziko akcií, odkupují podílové listy či investiční akcie na základě hodnoty čistého obchodního jmění připadajícího na jeden podílový list či investiční akcii, zpravidla každý obchodní den (resp. ve lhůtě stanovené ve statutu), nicméně zde mohou existovat vstupní a výstupní poplatky. Na druhou stranu nemovitostní fondy (ať už ve formě podílového fondu nebo SICAV) mohou mít ve statutu stanoveno, že mohou odkupovat podílové listy či investiční akcie až ve dvou letech lhůtě. Ve výjimečných případech může být odkupování podílových listů pozastaveno.
- **ETP** – likviditní riziko u ETP může být nízké až střední, záleží zejména na společnosti a trhu, na kterém jsou ETP kótovány. Obecně bývá likvidita spíše dobrá a likviditní riziko tak relativně nízké, u běžně obchodovaných ETP tak není problém realizovat rychlý nákup či prodej.

c) *Měnové riziko*

Jedná se o riziko spojené s vývojem směnných kurzů, když investor vykazující portfolio v určité měně investuje do investičních nástrojů v jiné měně. V takovém případě investor nese kurzové riziko spojené s vývojem vzájemného směnného kurzu daných dvou měn. Měnové riziko lze výrazně omezit (nikoli však zcela eliminovat) vhodnými měnovými produkty, které riziko přenáší na jiný subjekt, zejména pomocí produktu obchodníka „Úvěr v různých měnách“, obchodně též nazývaného „Měnový úvěr“. Případným zavedením měny EUR dojde k zániku měnového rizika spojeného s vývojem kurzu příslušné zanikající měny vůči EUR.

- **Akcie** – u akcií (včetně ADR a GDR) denominovaných v jiné než domácí měně může být měnové riziko nízké, střední až vysoké, vždy závisí na kurzových pohybech příslušné cizí měny vůči domácí měně.
- **Dluhopisy** – podobně jako u akcií, měnové riziko může být nízké, střední až vysoké v případě dluhopisů denominovaných v cizích měnách, závisí na kurzových pohybech vůči domácí měně
- **Podílové listy / investiční akcie** - míra kurzového rizika u podílových listů či investičních akcií závisí na podílu investičních nástrojů denominovaných v cizích měnách, do kterých investiční fond investuje, a na kurzových pohybech cizí měny vůči domácí měně. Měnové riziko tak může být žádné (v případě investic pouze do aktiv denominovaných v domácí měně), nízké, střední až vysoké.
- **ETP** – pro měnové riziko u ETP platí obdobně informace uvedené u měnového rizika podílových fondů.

d) *Rizika spojená se selháním obchodního systému*

Obchodní systém, přes který jsou vkládány objednávky klientů, stejně jako systémové mechanismy organizátorů trhů mohou zaznamenat výpadky nebo být zcela vyřazeny z činnosti. V takovém případě může klientovi hrozit zhoršení podmínek pro uzavření obchodu. Obchodní systém rovněž může zaznamenat nedostatky, v důsledku kterých nebude možné vložit či vypořádat objednávky klientů (např. v souvislosti s ukončením obchodování konkrétního investičního nástroje na podporovaném trhu). Toto riziko je systematické, nelze jej tedy ze strany zákazníka nijak eliminovat ani omezit. Vzhledem k uvedenému charakteru rizika není dále uváděna jeho konkrétní míra, jelikož je vždy stejná bez ohledu na druh investičního nástroje.

e) *Operační rizika*

Před ztrátami z operačních rizik, které sám nezaviní, je klient chráněn standardním reklamačním postupem. Mezi operační rizika patří transakční riziko spojené s chybami vzniklými při provádění operací odpovědnými

osobami, s jejich zaúčtováním nebo s jejich vypořádáním, dále též riziko operačního řízení, které souvisí s nedostatečnou kontrolou osob odpovědných za řádné provedení obchodů a riziko systémů spojené s řádným a bezchybným přenosem údajů. V případě problémů na straně klienta, např. jeho softwarové nebo hardwarové vybavení, přístup k internetu apod., není možné přenášet z nich plynoucí riziko na jiné subjekty. V případě nesouhlasu se způsobem vyřízení reklamace dle standardního reklamačního postupu daného Reklamačním řádem může zákazník podat stížnost na obchodníka k České národní bance, případně uplatnit svoje majetkové nároky u místně příslušného soudu. Míra výskytu ztrát z operačních rizik nezávisí na druhu investičního nástroje.

f) *Riziko vypořádání*

Jde o riziko, že vypořádání obchodu se nezrealizuje podle dohodnutých podmínek (např. dohodnutý čas vypořádání). Důsledkem může být například to, že klient následně sám nebude schopen splnit svoje povinnosti týkající se následně uzavřeného obchodu, za což i může být příslušným trhem / vypořádacím systémem sankcionován. Příklad takového rizika je uveden v informacích o vypořádacím systému Centrálního depozitáře. Toto riziko lze eliminovat přizpůsobením investičního chování zákazníka pravidlům příslušného vypořádacího systému tak, aby taková situace ve výsledku nenastala. Míru rizika vypořádání rovněž nelze vázat na jednotlivé druhy investičních nástrojů.

g) *Riziko 100% ztráty vložených prostředků*

Investování do investičních nástrojů je spojené s rizikem ztráty vložených prostředků, přičemž existuje i možnost ztráty 100% vložených prostředků. Zjednodušeně je možno tvrdit, že čím vyšší zisk lze očekávat, tím je investování do daného investičního nástroje spojeno s větším rizikem ztráty vložených prostředků. Při investování do některých druhů investičních nástrojů existuje i možnost ztráty převyšující hodnotu vložených prostředků. Principy řízení tohoto rizika by měl mít každý racionální investor stanovené jako součást svojí Investiční strategie. Zejména se jedná o stanovení limitů pro uzavření pozice se ziskem / se ztrátou a jejich důsledné dodržování, mimo jiné s pomocí tzv. inteligentních pokynů (stop-loss, trailing stop, bracket).

h) *Politické riziko*

Politické riziko se týká všech typů investičních nástrojů (vyšší je například u akcií, ADR, GDR a dluhopisů, nižší je například u ETP či u futures, nicméně nelze je zcela vyloučit u žádného typu investičního nástroje) a spočívá zejména v možném omezení obchodování s investičním nástrojem či v možné nucené divestici do investičního nástroje z politických důvodů (tj. v přijetí zákona či exekutivního opatření, na základě kterého již nebude možné s konkrétními investičními nástroji obchodovat na burzách cenných papírů daného státu či občané daného státu nebudou moci s danými investičními nástroji obchodovat globálně nebo je nebudou moci vlastnit).

i) *Kreditní riziko*

Také nazývané riziko emitenta nebo riziko protistrany; jde o riziko nesplnění dluhu protistranou (např. v důsledku insolvence protistrany a souvisejících událostí, např. rekapitalizace z vnitřních zdrojů emitenta jako krajního nástroje řešení krize emitenta). Typické riziko dluhopisů a jedno z hlavních rizik při obchodování mimo obchodní systém (OTC).

- **Akcie** – kreditní riziko akcií může být střední až vysoké, neexistuje zde záruka návratnosti investice, což je ještě více umocněno relativně vyšší cenovou volatilitou akcií. V případě insolvence emitenta může hodnota akcií poklesnout až na nulu. Ostatní věřitelé bývají zpravidla uspokojováni přednostně před akcionáři. V případě ADR a GDR je kreditní riziko zpravidla vyšší než u akcií, jelikož riziko představuje nejen insolvence emitenta podkladových akcií, nýbrž i insolvence bankovní instituce, která je emitentem ADR či GDR.
- **Dluhopisy** – kreditní riziko může být u dluhopisů nízké, střední až vysoké, závisí zejména na bonitě emitenta (resp. dlužníka). Kdysi byly členské státy OECD považovány za nejlepší dlužníky a kreditní riziko státních dluhopisů těchto států bylo prakticky nulové. Nicméně s ohledem na tržní vývoj výše uvedené již neplatí absolutně, a proto se i u státních dluhopisů může vyskytovat poměrně vysoké riziko dlužníka. U korporátních dluhopisů hraje v míře kreditního rizika zásadní roli jejich rating, který je nicméně spojen vždy pouze s momentální situací v daném čase a závisí na kvalitě hodnocení ratingové agentury.
- **Podílové listy / investiční akcie** – kreditní riziko může být nízké, střední až vysoké, záleží zejména na složení majetku fondu a jeho vnitřní diverzifikaci.
- **ETP** – pro kreditní riziko u ETF a ETC platí obdobně informace uvedené u kreditního rizika podílových fondů. Pro kreditní riziko u ETN platí obdobně informace uvedené u kreditního rizika dluhopisů.

j) *Daně, poplatky a jiné povinné platby*

Nabytí, držba a zcizení některých (včetně zahraničních) investičních nástrojů, jakož i výnosy z vybraných investičních nástrojů, mohou podléhat zdanění či jiným povinným platbám obdobným daním (např. daň z příjmu, dědická daň (v této souvislosti obchodník upozorňuje zejména na dědickou daň stanovenou USA ve vztahu k akciím společností se sídlem v USA), daň z finančních transakcí atd.). Zdanění vždy závisí na individuálních poměrech zákazníka a může se měnit. Investorům a potenciálním nabyvatelům investičních nástrojů, zejména těm zahraničním, obchodník proto doporučuje konzultovat se svými právními a daňovými poradci (při zohlednění veškerých relevantních skutkových a právních okolností vztahujících se na jejich konkrétní situaci) daňové a

devizově-právní důsledky nabytí, držby a zcizení investičních nástrojů a přijímání jakýchkoli plateb z držení nebo zcizení investičních nástrojů podle právních předpisů platných a účinných v České republice a v zemích, jejichž jsou rezidenty, jakož i v zemích, v nichž mohou nabytí, držba a zcizení investičních nástrojů podléhat zdanění. V některých státech přitom nemusí být k dispozici žádná oficiální stanoviska daňových úřadů nebo soudní rozhodnutí týkající se zdanění investičních nástrojů, případně taková stanoviska či soudní rozhodnutí nemusí být aplikovatelná na konkrétního investora či na konkrétní situaci. Veškeré informace o zdanění uvedené v tomto dokumentu mají pouze obecný charakter (nezohledňují např. možný specifický daňový režim vybraných investičních nástrojů nebo vybraných potenciálních nabyvatelů investičních nástrojů). Obchodník neposkytuje nabyvatelům investičních nástrojů právní ani daňové poradenství ohledně jejich individuálního zdanění.

Iva. Informace a upozornění na vybraná specifická rizika související s investováním do Fio dluhopisů

Dluhopisy emitované obchodníkem (dále též jen „Fio dluhopisy“) jsou vydávány podle zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, v rámci nabídkového programu zřízeného obchodníkem. Pro účely veřejné nabídky Fio dluhopisů a též pro účely jejich případného přijetí k obchodování na regulovaný trh byl obchodníkem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1129 o prospektu (dále též jen „Nařízení o prospektu“) vypracován základní prospekt dluhopisů (dále též jen „Základní prospekt“), který byl schválen rozhodnutím České národní banky. Ke každé emisi dluhopisů připraví obchodník zvláštní dokument představující tzv. konečné podmínky ve smyslu čl. 8 odst. 4 Nařízení o prospektu (dále též jen „Konečné podmínky“) tak, aby Konečné podmínky spolu se Základním prospektem (ve znění případných dodatků) tvořily prospekt příslušné emise. Rozhodnutím o schválení Základního prospektu Česká národní banka pouze osvědčuje, že tento dokument splňuje normy týkající se úplnosti, konzistentnosti a srozumitelnosti, které ukládá Nařízení o prospektu a další příslušné právní předpisy, tedy že obsahuje nezbytné informace, které jsou podstatné pro to, aby investor informovaně posoudil emitenta a cenné papíry, které mají být předmětem veřejné nabídky. Schválení Základního prospektu by se nemělo chápat jako podpora emitenta, ani jako potvrzení či schválení kvality jakýchkoli Fio dluhopisů. Schválením Základního prospektu Česká národní banka negarantuje budoucí ziskovost obchodníka ani jeho schopnost splatit výnosy nebo jmenovitou hodnotu Fio dluhopisů. Zájemci o koupi Fio dluhopisů si musí sami podle svých poměrů posoudit vhodnost takové investice. Jakékoli rozhodnutí investovat do Fio dluhopisů by mělo být založeno na tom, že investor zváží Základní prospekt (včetně jeho případných dodatků a veškerých dokumentů do něho začleněných formou odkazu) a Konečné podmínky jako celek. Úplné údaje o Fio dluhopisech lze získat, jen pokud je Základní prospekt (ve znění případných dodatků) vykládán ve spojení s příslušnými Konečnými podmínkami. Základní prospekt (ve znění případných dodatků) a Konečné podmínky vztahující se k emisím jakýchkoli Fio dluhopisů jsou a budou uveřejněny na internetových stránkách obchodníka v sekci Vztahy s investory: <https://www.fio.cz/fio-dluhopisy/dokumenty>.

Důvody nabídky a použití výnosu z Fio dluhopisů

Nestanoví-li příslušné Konečné podmínky jinak, obchodník vydává Fio dluhopisy z důvodu plnění (průběžného udržování) regulatorního minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (tzv. MREL). Obchodník plánuje zahrnout dluhy spojené s Fio dluhopisy do částky způsobilých závazků pro účely plnění zmíněného požadavku MREL. Tento regulatorní požadavek vychází z evropské směrnice 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, ve znění pozdějších předpisů (BRRD), která byla transponována do českého zákona č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „Zákon o ozdravných postupech“).

Možnost využití zákonných opatření k řešení krize či opatření včasného zásahu orgánem příslušným k řešení krize

Zákon o ozdravných postupech stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize tuzemských bank a umožňuje České národní bance, jako orgánu příslušnému k řešení krize v České republice, přijmout řadu opatření k řešení krize ve vztahu k úvěrovým institucím, které jsou považovány za instituce v selhání nebo instituce, u nichž takové riziko selhání hrozí. Přijetí jakéhokoli opatření k řešení krize podle Zákona o ozdravných postupech ve vztahu k obchodníkovi může mít významný dopad na hodnotu Fio dluhopisů, podnikání obchodníka, výsledky jeho operací, finanční situaci, vyhlídky a/nebo schopnost obchodníka splnit dluhy spojené s Fio dluhopisy. Obchodník upozorňuje potenciální investory, že pohledávky spojené s Fio dluhopisy mohou být předmětem odpisu nebo konverze. Česká národní banka je oprávněna uplatnit pravomoc odepsat (a to až na nulovou hodnotu) dluhy obchodníka z Fio dluhopisů, přeměnit je na akcie nebo jiné nástroje účasti na obchodníkovi, a to v každém případě v celém rozsahu nebo zčásti, nebo použít jakoukoli jinou pravomoc nebo postup k řešení krize, zejména (nikoli však výlučně) rozhodnout o odkladu splatnosti dluhů z Fio dluhopisů, přechodu dluhů z Fio dluhopisů na jinou osobu, změně emisních podmínek nebo zrušení Fio dluhopisů. Obchodník nemůže nijak ovlivnit případné rozhodnutí České národní banky o využití jakékoli pravomoci podle Zákona o ozdravných postupech, zejména rozhodnutí o přijetí jakéhokoli opatření k řešení krize.

Posouzení cílového trhu ve vztahu k Fio dluhopisům

Obchodník, jako tvůrce a distributor Fio dluhopisů, je povinen v souladu s relevantními právními předpisy upravujícími pravidla vytváření a nabízení investičních nástrojů ve vztahu ke každé emisi Fio dluhopisů určit potenciální cílový trh, tj. vymezit typy zákazníků, jímž jsou konkrétní Fio dluhopisy určeny (pozitivní cílový trh) a naopak skupinu potenciálních investorů, s jejichž potřebami, charakteristikami a cíli je příslušný Fio dluhopis neslučitelný a jímž by daný Fio dluhopis neměl být distribuován (negativní cílový trh), a dále je povinen určit vhodné distribuční kanály. Cílový trh a vhodné distribuční kanály pro každou emisi Fio dluhopisů jsou obchodníkem blíže specifikovány v příslušných Konečných podmínkách.

I nákup dluhopisů je investice, se kterou je spjata řada rizik. Podrobný výčet rizikových faktorů ovlivňujících investici do Fio dluhopisů je součástí Základního prospektu (oddíl B. Rizikové faktory). Každý zákazník (zájemce o koupi jakýchkoli Fio dluhopisů), který je klientem obchodníka a hodlá investovat do Fio dluhopisů, musí před učiněním investice vyplnit investiční dotazník obchodníka, na jehož základě obchodník vyhodnotí, zda daný zákazník spadá do pozitivního nebo negativního cílového trhu. Obchodník upozorňuje zákazníky (potenciální investory), že v případě zařazení zákazníka obchodníkem do negativního cílového trhu daného Fio dluhopisu při zohlednění zejména (nikoli však výlučně) informací o odborných znalostech a zkušenostech zákazníka v oblasti investic, jeho finanční situaci se zaměřením na schopnost nést ztráty, toleranci k riziku a jeho investičních cílech a potřebách), nemusí obchodník takovému zákazníkovi zařazenému do negativního cílového trhu umožnit nákup Fio dluhopisů. V pozitivním cílovém trhu jsou automaticky zařazení profesionální zákazníci a způsobilé protistrany dle ZPKT.

Zdanění výnosů z Fio dluhopisů

Výnosy z dluhopisů podléhají zdanění. Zdanění výnosů závisí na osobních poměrech investora a může se měnit. Stručné shrnutí vybraných daňových dopadů koupě, držby a prodeje Fio dluhopisů je obsaženo v Základním prospektu (oddíl G. Devizová regulace a zdanění v České republice). Budoucím nabyvatelům jakýchkoli Fio dluhopisů obchodník doporučuje, aby se před učiněním investice poradili se svými účetními, daňovými a právními poradci (při zohlednění veškerých relevantních skutkových a právních okolností vztahujících se na jejich konkrétní situaci) o daňových a devizově právních důsledcích koupě, držby a prodeje Fio dluhopisů a přijímání plateb úroků z Fio dluhopisů podle daňových a devizových předpisů platných v České republice a v zemích, jejichž jsou rezidenty, jakož i v zemích, v nichž mohou výnosy z držby a prodeje Fio dluhopisů podléhat zdanění.

V. Rizika obchodů mimo řádnou dobu obchodování (týká se obchodování v USA)

Možnost obchodování mimo řádnou dobu obchodování má pro zákazníky obchodníka z uživatelského hlediska nezanedbatelné výhody, zákazníci zejména získávají dodatečnou dobu k obchodování a možnost operativněji reagovat na zveřejněné informace, které mohou mít vliv na vývoj kurzu. S využitím obchodování mimo řádnou dobu obchodování jsou však spojena i určitá zvýšená rizika, o nichž Vás dále informujeme.

Mezi rizikové faktory spojené s obchodováním mimo řádnou dobu obchodování lze zejména zařadit:

a) Riziko nižší likvidity

Likvidita je odrazem míry ochoty účastníků trhu nakupovat a prodávat cenné papíry. Likvidita je důležitá, protože s větší likviditou je pro investory snazší nakupovat nebo prodávat cenné papíry a v důsledku toho je pravděpodobnější, že investoři zaplatí nebo získají skutečnou tržní cenu za nakoupené nebo prodané cenné papíry. Při obchodování mimo řádnou dobu obchodování může být ve srovnání s řádnou dobou obchodování nižší likvidita. V důsledku toho může být váš příkaz proveden pouze částečně, nebo také neproveden vůbec. Navíc i pokyn k obchodování malého množství cenných papírů může způsobit výraznou změnu kurzu.

b) Riziko vyšší volatility

Volatilita označuje změny ceny, ke kterým u cenných papírů při obchodování dochází. Obecně řečeno - čím větší je volatilita cenného papíru, tím větší jsou výkyvy ceny cenného papíru. Mimo řádnou dobu obchodování může být volatilita větší než v řádné době obchodování. V důsledku toho může být váš příkaz proveden pouze částečně, nebo neproveden vůbec.

c) Riziko měnících se cen

Ceny cenných papírů obchodovaných mimo řádnou dobu obchodování nemusí odrážet ceny na konci doby obchodování nebo po otevření další den ráno. V důsledku toho může být cena, kterou získáte během obchodování mimo řádnou dobu obchodování, nepříznivá ve srovnání s tou, kterou byste obdrželi během řádné doby obchodování.

d) Riziko nepropojených trhů

V závislosti na systému obchodování mimo řádnou dobu obchodování nemusí ceny uvedené u konkrétního systému obchodování mimo řádnou dobu obchodování odrážet ceny v jiných současně fungujících systémech obchodování mimo řádnou dobu obchodování se stejnými cennými papíry. V důsledku toho může zákazník obdržet v jednom systému obchodování mimo řádnou dobu obchodování nevýhodnou cenu ve srovnání s tou, kterou by dostal v jiném systému obchodování mimo řádnou dobu obchodování.

e) Riziko plynoucí z oznamování zpráv

Emitenti obvykle oznamují nové informace, které mohou ovlivnit cenu jejich cenných papírů, po řádné době obchodování. Podobně je tomu tak i u důležitých finančních informací, které jsou často oznamovány mimo řádnou dobu obchodování. U obchodování mimo řádnou dobu obchodování se mohou taková oznámení během obchodování objevit a v kombinaci s nižší likviditou a vyšší volatilitou to může mít přehnaný a neudržitelný dopad na cenu cenného papíru.

f) *Riziko širších rozpětí*

Rozpětí označuje rozdíl mezi cenou, za kterou byl cenný papír nakoupen, a cenou, za kterou je možno jej prodat. Nižší likvidita a vyšší volatilita při obchodování mimo řádnou dobu obchodování může způsobit širší rozpětí u konkrétního cenného papíru, než je obvyklé.

Výše uvedená rizika jsou systematická, při obchodování mimo řádnou dobu obchodování je ze strany zákazníka nelze nijak eliminovat ani omezit. Pokud je zákazník předem neakceptuje, měl by zadávat pouze pokyny s parametry omezujícími jejich platnost pouze na řádnou dobu obchodování.

VI. Rizika obchodů s deriváty

Obchodování s deriváty (tedy s opcemi, warranty, certifikáty, futures kontrakty apod.) je spojeno s řadou rizik, které mohou v krajních případech vést ke ztrátám klientem vložených prostředků či dokonce ke ztrátám převyšujícím klientem vložené prostředky. Dříve než se klient rozhodne obchodovat s těmito druhy investičních nástrojů, měl by zvážit své znalosti a zkušenosti s obchodováním na kapitálových trzích, seznámit se se všemi relevantními riziky, s technikami a strategiemi obchodování s deriváty a zhodnotit pro něho akceptovatelnou míru rizika, zejména ve vztahu k případným finančním ztrátám. Fio banka, a.s. zejména upozorňuje na všeobecná rizika a aspekty obchodování s deriváty: Není-li dále výslovně u konkrétního rizika zmíněno jinak, platí pro řízení rizik spojených s obchodováním s deriváty přiměřeně stejná doporučení, jako pro obchodování s nederivátovými investičními nástroji, jež jsou uvedena v předchozím textu.

a) *Riziko 100% ztráty vložených prostředků a ztráty převyšující vložené prostředky*

Vzhledem k charakteru derivátů je zde oproti ostatním druhům aktiv vyšší riziko ztráty vložených prostředků. U opcí, warrantů (opčních kontraktů) a certifikátů je riziko ztráty až 100% vložených prostředků a u futures kontraktů je dokonce možná i ztráta převyšující vložené prostředky.

b) *Tržní riziko*

Jedná se o riziko ztráty ze změn tržních cen. Obecné tržní riziko je dáno nepříznivými podmínkami trhu jako celku, specifické tržní riziko je dáno možností nepříznivého tržního vývoje konkrétního investičního nástroje.

c) *Dodatečný ztrátový potenciál z kolísání směnných kurzů – měnové riziko*

Jelikož se deriváty obchodují především v zahraničních měnách, vzniká pro klienta dodatečné riziko spojené s kolísáním měnových kurzů. Toto riziko je možné ošetřit odpovídajícími měnovými produkty, které přenášejí riziko na jiný subjekt.

d) *Úvěrové riziko*

Jedná se o riziko, že emitent se dostane do platební neschopnosti a nebude schopen dostát svým závazkům (certifikáty, forwardy).

e) *Riziko spojené se selháním obchodního systému*

Obchodní systém, přes který jsou vkládány objednávky klientů stejně tak jako systémové mechanismy burz mohou zaznamenat výpadky nebo být vyřazeny z činnosti. V takovém případě může klientovi hrozit zhoršení podmínek pro uzavření kontraktu, případně realizace zisku.

f) *Operační rizika*

Klient je chráněn před ztrátami z operačních rizik, které sám nezaviní, standardním reklamačním řízením. Mezi operační rizika patří transakční riziko spojené s chybami vzniklými při provádění operací zodpovědnými osobami, s jejich zaúčtováním nebo vypořádáním, dále pak riziko operačního řízení, které souvisí s nedostatečnou kontrolou osob zodpovědných za řádné provádění obchodů a riziko systémů spojené s korektním a bezchybným přenosem dat. V případě problémů stojících na straně klienta, např. jeho softwarové nebo hardwarové vybavení, přístup k internetu apod., není možné riziko z nich plynoucí přenášet na jiné subjekty.

g) *Omezená možnost zajištění*

Především u opčních kontraktů je prostor pro zajištění proti ztrátám omezen. Cena a podmínky zajištění jsou pro klienta neefektivní. Jak z uvedeného vyplývá, toto riziko je systematickou podstatou finančních derivátů a tím pádem proti němu neexistuje efektivní zajištění.

h) *Riziko uzavření pozice obchodníkem*

Obchodník je oprávněn stanovit dle svého uvážení u každého derivátu výši počáteční marže (initial margin) a udržovací marže (variation margin, maintenance margin) a tyto marže během trvání smluvního vztahu s klientem kdykoli jednostranně měnit (i v době, kdy má klient daný derivát nakoupen). Klient je povinen udržovat hodnotu marže stanovené obchodníkem. V případě poklesu hodnoty marže pod hodnotu stanovenou obchodníkem, je obchodník kdykoli podle svého uvážení (zejména v případech, kdy zároveň není možné hodnotu udržovací marže dorovnat převodem peněžních prostředků z klientova obchodního účtu a klient včas tyto peněžní

prostředky na svém obchodním účtu u obchodníka nedoplní) oprávněn uzavřít klientovu otevřenou pozici, a to i bez předchozího upozornění klienta.

Obchodník je rovněž oprávněn uzavřít otevřenou pozici klienta v případě, kdy dle svého uvážení zhodnotí, že otevřená pozice klienta nebude klientem před svojí splatností včas uzavřena.

Uzavřením smluvního vztahu mezi obchodníkem a klientem, umožňujícím futures obchody a převzetím tohoto informačního dokumentu, klient potvrzuje, že byl obchodníkem seznámen s riziky plynoucími z obchodování s investičními nástroji, zvláště pak s riziky obchodování s deriváty, že těmto rizikům rozumí a je s nimi srozuměn.

Některá specifika týkající se obchodování s deriváty typu investiční certifikáty bez využití pákového efektu

Jak již bylo řečeno výše, certifikáty jsou investiční nástroje, jejichž cena je závislá na hodnotě podkladového aktiva. Z právního hlediska jsou certifikáty dlužní úpisy, které neztělesňují právo na dividendu, řízení společnosti či na podíl na likvidačním zůstatku tak, jako je to běžné u akcií. Investor získává od emitenta certifikát, který je možné nechat si v budoucnosti proplatit na základě pravidel definovaných v emisním prospektu. Investor v tomto případě kupuje certifikát za jeho tržní cenu a nenese tak žádné riziko ztráty dalších finančních prostředků. Typickým certifikátem bez využití pákového efektu jsou např. certifikáty na index obchodované na německém trhu Xetra.

Nejvýznamnější riziko investičního certifikátu spočívá v úvěrovém riziku emitenta certifikátu, tedy v jeho nedostání závazku jeho proplacení dle pravidel definovaných v emisním prospektu. Toto riziko je však minimální vzhledem k tomu, že tyto certifikáty emitují velké finanční domy a banky, jejichž schopnost splácet závazky je neustále sledována ze strany regulačních orgánů.

Některá specifika týkající se obchodování s deriváty typu investiční certifikáty, především pak certifikátů využívající pákového efektu (někdy též turbo certifikáty)

Fio banka, a.s. upozorňuje zejména na následující rizika spojená s investičními certifikáty. Z povahy certifikátů jako investičního nástroje vyplývá jejich výrazná rizikovost ve vztahu k ostatním aktivům. Na rozdíl od běžného certifikátu je díky pákovému efektu výrazně vyšší riziko velké ztráty či velkého zisku. V některých případech investor podstupuje i vyšší riziko než je výše původně investované částky.

Každý investor by se měl před otevřením pozice seznámit s klíčovými charakteristikami, které ovlivňují kurz certifikátu. Jedná se především o:

Poměr odběru

Počet certifikátů, který je potřeba na získání jednotky podkladového aktiva.

Management

Může být aktivní nebo pasivní; aktivní management znamená, že může být struktura podkladového aktiva od vydání do splatnosti certifikátu změněna.

Strike

Hodnota strike je u tzv. turbo certifikátů stěžejní pro určení jeho ocenění. Strike znamená stanovenou cenu podkladového aktiva jako parametr certifikátu. U certifikátů na vzestup podkladového aktiva se kurz stanoví rozdílem mezi aktuální cenou a strike. U certifikátů na pokles podkladového aktiva se kurz stanoví odečtením aktuální ceny od strike.

Knock – out

Jedná se o cenu podkladového aktiva, které když dosáhne podkladové aktivum je certifikát bezcenný. Certifikát na vzestup se stane trvale bezcenným, pokud cena podkladového aktiva trvale klesne pod nebo dosáhne úrovně knock-out bariéry. Certifikát na pokles podkladového aktiva se stane trvale bezcenným, pokud cena podkladového aktiva vzroste nad nebo dosáhne úrovně knock-out bariéry.

Cap

Emitentem určená hranice, od které se majitel diskontovaného certifikátu již nepodílí na zisku ze stoupajícího kurzu podkladového aktiva. Cap souvisí s diskontem, platí čím větší je diskont, tím níže je postaven Cap.

Diskont

Diskont udává výši slevy, kterou investor získává při vstupu do diskontovaného certifikátu v porovnání s přímou investicí do podkladového aktiva.

Gear

Určuje u certifikátů o kolik vzroste/klesne hodnota certifikátu, pokud se změní hodnota podkladového aktiva o 1%.

Některá specifika týkající se obchodování s investičními certifikáty či ETP, kde podkladovým aktivem je derivát s odlišnou dobou splatnosti

Z povahy certifikátu či ETP jako investičních nástrojů, jejichž cena je závislá na hodnotě podkladového aktiva, může při specifickém druhu podkladového aktiva (futures) plynout tzv. riziko contango efektu. U certifikátů s nekonečnou splatností („Open-end“) či ETP, kde podkladovým aktivem je futures kontrakt s odlišnou (tj. menší) dobou splatnosti, dochází v pravidelných intervalech k přechodu na nové kontrakty s nejbližším kontraktním měsícem, tzv. rolování. V případě rolování na nový kontrakt s vyšší cenou při contango trhu (vysvětlení viz odstavec „Některá specifika týkající se obchodování s deriváty typu futures“) mohou tyto zvýšené náklady výkonnost investičního certifikátu či ETP ovlivnit. Ztráta z rolování v situaci contango trhu může být promítnuta do ceny investičního nástroje, která poté klesá, či může dojít ke změně výměnného poměru („subscription ratio“) a změně participace. Vývoj investičního certifikátu či ETP poté nemusí přesně kopírovat vývoj podkladového aktiva a může být i výrazně opačný. Tato skutečnost bývá označována za riziko contango efektu. U příslušných investičních nástrojů proto jednoznačně doporučujeme se před nákupem seznámit s prospektem emitenta, kde je proces rolování a z něho plynoucích změn podrobně a specificky pro daný investiční nástroj zmíněn. Toto riziko je systematické, nelze jej tedy ze strany klienta eliminovat ani nijak omezit.

Některá specifika týkající se obchodování s opčními kontrakty využívajícími pákový efekt

Jako opční práva označujeme opce a warranty. Warranty se přes řadu shodných klíčových parametrů od opcí odlišují způsobem vypsání a také poměrem, který v případě warrantů může stanovit jejich počet potřebný k nákupu/prodeji jednotky podkladového aktiva. U opcí je tento poměr 1:1 a warrantů může nabývat například poměru 1:1, 1:10, 1:100 nebo 1:1000. Opce je vypsána na opční burze jakoukoli institucí, warrant je vypsán pouze emitentem, zpravidla bankou. V dalším textu tak budeme opční práva označovat jako opce, pokud to bude nutné, bude specifikováno, zda se jedná o opci nebo warrant.

Opce představují práva nakoupit nebo prodat podkladové aktivum k určitému okamžiku v čase za předem stanovených podmínek. Hodnota opce závisí na výhodnosti využít práva v daný okamžik v čase při konkrétních podmínkách vývoje podkladového aktiva. Opce jsou obchodované OTC (over the counter - mimoburzovně) i na opčních burzách (standardizace parametrů). Podkladovým aktivem mohou být komodity, akcie, indexy, měny, úrokové míry. Opce jsou nástroje umožňující širokou škálu obměn a možností, čímž je možné výrazně omezit riziko i dosáhnout zisků. Opce můžeme z hlediska přístupu rozlišit na tradiční (tyto opce jsou obvykle po uplynutí své platnosti vypořádány uplatněním práv s opcemi spojenými) a takzvané nekryté („investiční“) opce (tyto opce jsou po uplynutí doby splatnosti vypořádány finančně).

Fio banka, a.s. považuje za vhodné upozornit, že z povahy opčních kontraktů (warranty, opce - dále jen opce) jako investičního nástroje vyplývá jejich výrazná rizikovitost ve vztahu k ostatním aktivům. Každý investor by se měl před otevřením pozice seznámit s klíčovými charakteristikami, které ovlivňují kurz opce. Jedná se především o:

Strike price

Realizační cena – předem stanovená cena, za kterou má majitel právo nebo povinnost prodat podkladové aktivum; tato cena je klíčová pro určení kurzu opce.

Poměr odběru

Počet warrantů, který je potřeba na získání jednotky podkladového aktiva.

Vnitřní hodnota

Rozdíl mezi aktuálním kurzem podkladového aktiva a strike price, upravený o poměr odběru (warranty); vnitřní hodnota obsahuje časovou hodnotu a může být nulová.

Časová hodnota

Je rovna rozdílu aktuálního kurzu opce a vnitřní hodnoty, časová hodnota klesá s blížící se dobou splatnosti opce, přičemž platí, že pokles časové hodnoty se dynamizuje s blížící se splatností. To má negativní vliv především na kurz opce, jejíž vnitřní hodnota je rovna nule.

Pákový efekt

Určuje o kolik vzroste/klesne teoretická hodnota opce pokud se změní hodnota podkladového aktiva o 1%. Změna teoretické hodnoty přitom nemusí být následována shodnou změnou kurzu opce!

Volatilita podkladového aktiva

Čím vyšší je volatilita (proporce cenových změn v čase k ceně podkladového aktiva) v čase, tím vyšší je hodnocení opce. Na kurz opce může mít velmi negativní vliv pokles volatility za nezměněných ostatních podmínek!

Spread

Jedná se o rozdíl mezi nákupním a prodejním kurzem opce, čím je nižší, tím výhodnější z pohledu investora může být vstup do pozice v opci klientem (pokud ostatní charakteristiky alternativního opce zůstávají stejné). Spread může dosahovat až několik desítek %!

a) Riziko cenových změn v souvislosti s časovou hodnotou a volatilitou podkladového aktiva

Kurz opce je ovlivněn řadou faktorů, ačkoli nemusí dojít ke změně ceny podkladového aktiva. Například se zkracující se dobou splatnosti opce klesá jeho časová hodnota (součást vnitřní hodnoty opce) a tedy kurz opce,

ačkoli cena podkladového aktiva může být konstantní. Podobně s klesající volatilitou podkladového aktiva klesá vnitřní hodnota opce, a tedy za jinak nezměněných podmínek klesá kurz opce. Nákup opce s aktuální vysokou volatilitou nebo opce těsně před splatností opce tedy zvyšuje celkovou rizikovost takové investice.

b) Likvidní riziko

Jedná se o riziko spojené s možným nepříznivým kurzovým vývojem díky nedostatečné likviditě v případě provedení objednávky. U warrantů je jejich emitovaný počet omezen. U opcí se s blížící se dobou expirace může snižovat likvidita tak, že pro klienta může být obtížné najít protistranu pro prodej své pozice.

c) Riziko pákového efektu

Jelikož kurz opce reaguje na změny kurzu podkladového aktiva nadproporcionálně, je zde vysoké riziko ztráty investovaného kapitálu v případě nepříznivého vývoje podkladového aktiva. Investice je tím rizikovější, čím vyšší je pákový efekt, který je součástí charakteristik opce.

d) Riziko totální ztráty kapitálu investovaného do opce

Celková kupní cena opce může být ztracena v případě, že cena podkladového aktiva klesne pod realizační cenu opce (call opce) nebo naopak dosáhne hodnoty nad realizační cenou (put opce) v okamžiku splatnosti opce.

Pokud není opce vypořádána finančním vyrovnáním a v době splatnosti je nutné uplatnit práva s ním spojená, hrozí riziko ztráty investovaného kapitálu, jestliže nejsou práva včas uplatněna.

Datum splatnosti je klíčové z hlediska posouzení vstupu do pozice, ale také z hlediska vypořádání opce. Pokud je vypořádání nepeněžní, je nutné zadat příkaz k realizaci práv spojených s opcí.

Vzhledem k často výraznému rozdílu mezi nabídkou a poptávkou (spreadem), který může dosáhnout až desítek %, je nutné posoudit, zda vstup do pozice za takových podmínek skutečně odpovídá investičnímu záměru.

Vzhledem k tomu, že transakční poplatky mohou tvořit vzhledem k objemu transakce vyšší podíl než tržní hodnota opce, je nutné vzít v úvahu případné transakční náklady spojené s vypořádáním práv opce.

Riziko emitenta derivátu

Emitent podstupuje stejná rizika zmíněná ve všeobecných rizicích obchodování s deriváty. Navíc v případě, kde vystupuje jako věřitel, podstupuje úvěrového riziko, které může minimalizovat pouze důvěryhodností partnera obchodu.

U opčního kontraktu výstavce opčního kontraktu navíc k uvedeným rizikům podstupuje riziko ztráty vyplývající z převýšení fixní inkasované prémie náklady na dodržení práv spojených s kontraktem. Emitent navíc, pokud kontrakt není ukončen protiobchodem, musí v případě vůle majitele opčního kontraktu doručit nebo odebrat podkladové aktivum. V okamžiku, kdy emitent otevřením pozice vstupuje do dlouhé pozice (kupující opčního kontraktu do krátké pozice) je jeho riziko omezeno 100% ztrátou hodnoty podkladového aktiva. Jestliže emitent otevřením pozice vstoupil do krátké pozice (kupující opčního kontraktu do dlouhé pozice), je jeho riziko neomezené v souvislosti s neomezeným růstem hodnoty podkladového aktiva. Obchodník nicméně žádou službu, jež by naplňovala podstatu emise derivátu, neposkytuje.

Vla. Rizika související se službou Úvěr na obchodování s investičními nástroji

Služba Úvěr na obchodování s investičními nástroji (dále také jen „margin“) je investiční strategie využívaná především aktivními investory. Princip úvěru na obchodování s investičními nástroji spočívá v tom, že investor část své investice do investičních nástrojů financuje z peněz zapůjčených od obchodníka a ručí za ně nakoupenými investičními nástroji. S tím je spojeno riziko, že (zejména v případě poklesu hodnoty nakoupených investičních nástrojů) míra ručení majetkem klienta za vypůjčené peníze obchodníka může klesnout pod hodnotu minimálního požadovaného ručení (přičemž výše minimálního požadovaného ručení je v podobě koeficientu kritické úrovně zajištění vždy mezi obchodníkem a klientem sjednávána v rámci smluvní dokumentace ke smlouvě o úvěru a půjčce na obchodování s investičními nástroji). Obchodník má přesně stanoveny vnitřní postupy, jakým způsobem v případě poklesu míry ručení klienta pod hodnotu minimálního požadovaného ručení (dále též jen „područení“) postupuje, přičemž tyto postupy se mohou lišit v závislosti na míře klientova područení. Riziko pro klienta spočívá především v tom, že obchodník má právo (mimo jiné) v případě područení za účelem uspokojení své pohledávky z poskytnutého úvěru přistoupit k uzavření pozic klienta, tedy k nucenému prodeji klientem nakoupených akcií. Takovýto prodej je sice obchodník povinen uzavírat s odbornou péčí, ale k obdobným prodejům dochází často ve stresovém období a tedy pro klienta za nevýhodných podmínek.

Obdobné riziko z nuceného uzavření pozic klientovi hrozí i při obchodování s deriváty, kdy obchodník zajišťuje dodržení minimální požadované marže pro držení kontraktu.

VII. Informace o skutečnostech souvisejících s udělením plné moci k zastupování při obchodování s investičními nástroji

Pokud jste udělili nebo udělíte plnou moc ke svému zastupování při obchodování s cennými papíry, upozorňujeme Vás, že osoba, která Vás zastupuje při obchodování s cennými papíry na základě plné moci, činí úkony, které jsou z právního hlediska vždy posuzovány jako úkony učiněné přímo Vámi, tudíž pokud Vámi zmocněná osoba učiní krok, se kterým nesouhlasíte, máte samozřejmě možnost domoci se náhrady případné škody na této osobě, nikoli však na obchodníkovi s cennými papíry. Navíc pokud není osoba, která Vás na základě plné moci zastupuje, licencovaným subjektem, není její povinnost jednat s odbornou péčí stanovena zákonem.

VIII. Narušování transparentnosti trhu

Manipulaci s trhem definuje čl. 12 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (dále též jen „Nařízení č. 596/2014“). Manipulace s trhem je podle čl. 15 Nařízení č. 596/2014 zakázána a osobě manipulující s trhem hrozí dle § 160 nebo § 177 ZPKT pokuta (fyzické osobě až do výše 150 mil. Kč nebo do výše trojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto přestupku, je-li možné výši neoprávněného prospěchu zjistit).

Manipulací s trhem se podle Nařízení č. 596/2014 označují následující činnosti:

- a) uzavření obchodu, zadání pokynu k obchodování nebo jiné jednání, které:
 - i) dává nebo je způsobilé dávat nesprávné nebo zavádějící signály, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, nebo
 - ii) zajišťuje nebo je způsobilé zajistit cenu jednoho nebo několika finančních nástrojů, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise na neobvyklé nebo umělé úrovni,pokud osoba, která uzavírá obchod, vydává pokyn k obchodování nebo jinak jedná, neprokáže, že tento obchod, pokyn nebo jednání probíhá z legitimních důvodů a v souladu s uznávanými tržními postupy zavedenými podle článku 13 Nařízení č. 596/2014,
- b) uzavření obchodu, zadání pokynu k obchodování nebo jiná činnost nebo jednání, které ovlivňuje nebo pravděpodobně ovlivní cenu jednoho nebo několika finančních nástrojů, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, přičemž jsou použity fiktivní prostředky nebo jiná forma klamavého nebo lstivého jednání,
- c) šíření informací prostřednictvím médií, včetně internetu, nebo jakýmkoli jinými prostředky, které vydávají nebo budou pravděpodobně vydávat nesprávné nebo zavádějící signály týkající se nabídky, poptávky nebo ceny finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise nebo zajišťují nebo pravděpodobně zajistí cenu jednoho nebo několika finančních nástrojů, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise na neobvyklé nebo umělé úrovni, včetně šíření zvěsti, pokud osoba, která tyto informace šíří, ví nebo by měla vědět, že tyto informace jsou nepravdivé nebo zavádějící,
- d) předání nepravdivých anebo zavádějících informací nebo nepravdivých nebo zavádějících vstupních údajů ve vztahu k referenční hodnotě, pokud osoba, která tyto informace či vstupní údaje předala, věděla nebo měla vědět, že jsou nepravdivé nebo zavádějící, nebo jakékoli jiné jednání, které manipuluje s výpočtem referenční hodnoty.

Za manipulaci s trhem je podle Nařízení č. 596/2014 mimo jiné považováno také následující jednání:

- a) jednání osoby nebo osob jednajících ve shodě směřující k získání dominantního postavení v oblasti nabídky nebo poptávky po finančním nástroji, souvisejících spotových komoditních smlouvách nebo dražených produktech odvozených od povolenek na emise, které má nebo bude pravděpodobně mít přímo nebo nepřímo za následek fixaci nákupních nebo prodejních cen nebo vytváří nebo bude pravděpodobně vytvářet jiné nespravedlivé podmínky pro obchodování,
- b) nákup nebo prodej finančních nástrojů v době otevírání nebo uzavírání trhu, který má nebo pravděpodobně bude mít účinek oklamat investory jednající na základě uvedených cen včetně zahajovacích nebo závěrečných cen,
- c) zadávání pokynů obchodnímu systému včetně jejich zrušení či jakýchkoli úprav, všemi dostupnými prostředky obchodování, včetně elektronických prostředků, jako jsou strategie algoritmického nebo vysokofrekvenčního obchodování, a které má jeden z účinků uvedených v předcházejícím odstavci písm. a) nebo b) (také v čl. 12 odst. 1 písm. a) nebo b) Nařízení č. 596/2014), za účelem:
 - i) narušení nebo zpoždění fungování systému obchodování obchodního systému, nebo pravděpodobného dosažení tohoto účinku,
 - ii) ztížení identifikace skutečných pokynů v systému obchodování obchodního systému pro další osoby, nebo pravděpodobného dosažení tohoto účinku, a to prostřednictvím zadání pokynů, které má za následek přetížení nebo destabilizaci evidence příkazů, nebo
 - iii) vytvoření nebo pravděpodobného vytvoření nepravdivého nebo zavádějícího signálu o nabídce nebo poptávce po finančním nástroji nebo o jeho ceně, zejména prostřednictvím zadání pokynů na zahájení nebo posílení určitého trendu,
- d) využití příležitostného nebo pravidelného přístupu k tradičním nebo elektronickým médiím k vyslovení názoru na finanční nástroj, související spotovou komoditní smlouvu nebo dražený produkt odvozený od povolenek na emise (nebo nepřímo na jejich emitenta) po předchozím otevření pozice na tento finanční nástroj, související spotovou komoditní smlouvu nebo dražený produkt odvozený od povolenek na emise s následným prospěchem z dopadů vysloveného názoru na cenu tohoto nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, a to bez současného zveřejnění střetu zájmů odpovídajícím a účinným způsobem,
- e) koupě nebo prodej povolenek na emise nebo souvisejících derivátů na sekundárním trhu před dražbou konanou podle nařízení (EU) č. 1031/2010 s účinkem fixování dražebních zúčtovacích cen za dražené produkty na neobvyklých nebo umělých úrovních nebo matení účastníků dražby podávajících nabídky.

Manipulace s trhem v zemích mimo Evropskou unii je regulována místními orgány, v USA je to například Securities and Exchange Commission.

Pokud má obchodník důvodné podezření, že v důsledku poskytnutí služby na základě pokynu může dojít k manipulaci s trhem, upozorní na tuto skutečnost zákazníka, požádá jej o vysvětlení účelu pokynu, popřípadě navrhne jiný způsob dosažení téhož účelu, který nenaruší průhlednost trhu. Pokud má obchodník i přes vysvětlení zákazníka důvodné podezření, že poskytnutím služby na základě pokynu může dojít k manipulaci s trhem, není povinen pokyn provést a vyzoomí o tom zákazníka způsobem stanoveným ve smlouvě.

Osoby, na které se vztahují povinnosti nebo zákazy podle Nařízení č. 596/2014, podléhají podle § 135 odst. 1 písm. v) ZPKT státnímu dohledu, který vykonává Česká národní banka.

Za manipulaci s trhem lze podle § 160 nebo § 177 ZPKT uložit pokutu.

Podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu je odpovědný i zákazník obchodníka, který se takového manipulativního jednání dopustí. To ale nevyvazuje obchodníka z povinnosti chránit kapitálové trhy před manipulacemi ze strany svých klientů. Obchodník je povinen hlásit České národní bance důvodné podezření na tržní manipulaci (čl. 16 odst. 2 Nařízení č. 596/2014).

Některé zvlášť závažné případy narušování transparentnosti trhu mohou dokonce naplňovat skutkovou podstatu trestného činu podvodu nebo zneužívání informací či postavení v obchodním styku.

Dle výše citovaných právních předpisů je obchodník povinen narušování transparentnosti trhu předcházet. Proto má obchodník vytvořeny systémy pro identifikaci takovýchto operací a v případě podezření požaduje po zákazníkovi vysvětlení účelu operace či je oprávněn provedení služby (pokynu) odmítnout.

Dále budou uvedeny některé případy manipulace či narušování transparentnosti trhu, o kterých se domníváme, že se s nimi naši zákazníci mohou setkat. V případě, že zákazník má podezření, že někdo manipuluje cenou či jinak narušuje transparentnost trhu, měl by situaci konzultovat s našimi odborníky.

Případ I.

Typickým příkladem úkonů směřujících k manipulaci s kurzem cenného papíru je nákup cenného papíru za cenu lišící se od tržního kurzu a bezprostřední prodej takto získaných cenných papírů ihned po jejich nákupu. Tento postup může být, v dosti případech i bývá, zřetězen do více transakcí, kdy cena se dále vzdaluje od tržního kurzu. S tímto postupem aplikovaným přímými obchody na mimoburzovním veřejném trhu RMS, jsme se mohli setkat u cenných papírů, u kterých docházelo k veřejné nabídce odkupu. Majitelé cenných papírů tak uměle zvyšovali povinné minimum ceny odkupu stanovené jako vážený průměr cen obchodů na veřejných trzích za posledních šest měsíců. S cenou však mohla manipulovat i osoba vyhláškující veřejný odkup s cílem snížit cenu a sobě ušetřit prostředky vynaložené na odkup.

S prodáváním cenného papíru tam a zpět se můžeme setkat také v aukci. Tento postup uměle zvyšuje nebo snižuje kurz vyhláškovaný veřejným trhem. Je aplikovatelný především na emise s nízkou likviditou a těch je na českých kapitálových trzích bohužel většina.

U manipulací není podstatné, zda z ní měla manipulující strana prospěch či zda byla jinému způsobena škoda. Podezřelým se jeví každé jednání, ze kterého není patrná jeho ekonomická podstata.

Případ II.

Dalším případem narušování transparentnosti trhu je umělé vytváření dojmu vyšší likvidity cenného papíru. Je nepodstatné, zda při tomto dochází či nedochází ke změně kurzu. Většinou si několik majetkově nebo personálně propojených osob „přehazuje“ určité množství cenného papíru, a to i za cenu ztráty.

Případ III.

K manipulaci s cenou nemusí docházet pouze uskutečňováním obchodů. Některé trhy při stanovení kurzu v situaci, kdy se neuskutečnění žádný obchod, berou v potaz i stav nabídky a poptávky. Uznáváme, že zákazník může mít jiný názor na teoreticky „správnou“ cenu akcie nebo dluhopisu než má trh. Zvlášť u nelikvidních titulů je tato situace pravděpodobná. Není však možno, aby se zákazník rozhodl, že jeho cena je ta opravdu správná, a snažil se k ní trh dotlačit. Jako nepřijatelné se jeví chování, kdy zákazník kříží svou nabídku se svou vlastní poptávkou. Například před koncem aukce na RMS podá nákupní pokyn s cenou nad horní hranici přípustného cenového pásma, kterým může reagovat na nabídku mimo pásmo. Tímto dojde ke zvýšení ceny na trhu. Další obchodní den, ve kterém se obchoduje ve zvýšeném přípustném cenovém pásmu, pak zákazník podá pokyn na prodej, ale s cenou která je nižší než v nákupním pokynu z předchozího dne.

Za manipulativní pokyny lze také například považovat pokyny bez limitní ceny (na RMS s cenou dispozicí II), které znějí na neobvykle malé množství kusů investičního nástroje. Tyto pokyny na nelikvidním trhu rychle stlačují / zvyšují kurz investičního nástroje a v případě obchodu je ekonomický přínos značně ovlivněn výší poplatků.

Tato jednání v celku postrádají logiku tvorby zisku a jejich jediným cílem je umělý pohyb kurzu.

Případ IV.

Jako zvlášť nebezpečné je hodnoceno zneužívání neveřejných informací ke svému prospěchu. Škody z takového jednání obvykle dosahují značné výše a toto jednání je postihováno i podle trestního zákona.

Při tvorbě tohoto dokumentu byly použity vnitřní materiály obchodníka Fio banka, a.s. a materiály zveřejněné na internetových stránkách České národní banky.

Pravidla dodržování transparentnosti akciového trhu v USA

Opatření směřující k zajištění transparentnosti trhu aplikuje rovněž Pershing, LLC, obchodník s cennými papíry a depozitář, prostřednictvím kterého Fio banka, a.s. přistupuje na akciový trh v USA. Pravidla stanovená obchodním partnerem Fio banky, a.s., stejně jako pravidla stanovená regulátorem trhu, je Fio banka, a.s. povinna bez výjimky dodržovat.

Mezi regulační opatření patří zejména:

1. Maximální počet cenných papírů v jednom pokynu:
 - a) 1.000.000 kusů pro cenné papíry s cenou rovnou nebo nižší 1 USD,
 - b) 500.000 kusů pro cenné papíry s cenou větší než 1 USD.
2. Maximální objem jednoho pokynu:
 - a) 500.000 USD pro cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu a OTC s cenou větší než 1 USD,
 - b) 250.000 USD pro cenné papíry obchodované na trhu OTC s cenou rovnou nebo nižší 1 USD.
3. Odmítnut bude pokyn znějící na nákup nebo prodej více než 9.999 kusů cenného papíru, pokud by objem obchodu představoval více než 10% třicetidenního průměrného zobchodovaného objemu.
4. Odchylka limitní ceny pokynů směřujících do Extended Hours může být maximálně 10 % od nejlepší nabídky resp. poptávky na trhu.
5. Odchylka limitní ceny pokynů směřujících do hlavní obchodní fáze (15:30 – 22:00 SEČ) může být maximálně 5 % od nejlepší nabídky resp. poptávky na trhu. Toto omezení platí pro jednodenní i vícedenní pokyny. Neplatí pro pokyny typu stoploss.

IX. Investiční strategie

Fio banka, a.s. v současnosti (s výjimkou služeb Obhospodařování portfolia a Osobní makléř) nenavrhuje ani nedoporučuje svým klientům žádné investiční strategie. V případě služeb Obhospodařování portfolia a Osobní makléř jsou jednotlivé typy investičních strategií předloženy klientům v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy.

X. Investiční poradenství

1. Investiční poradenství poskytované Fio bankou, a.s. v rámci služby Osobní makléř není poskytováno jako nezávislé poradenství ve smyslu § 15d odst. 5 písm. a) ZPKT, jelikož není naplněna podmínka rozsáhlé analýzy širokého okruhu nástrojů na trhu, která se neomezuje pouze na investiční nástroje poskytované samotným investičním podnikem.
2. Poskytování investičního poradenství v rámci služby Osobní makléř je založeno na analýze různých druhů investičních nástrojů, která je omezena na investiční nástroje obchodované na trzích, na nichž je možné prostřednictvím Fio banky, a.s. obchodovat. Tato analýza není omezena pouze na nástroje vydané nebo vytvořené Fio bankou, a.s., osobami, které mají s Fio bankou, a.s. úzké propojení, nebo jinými osobami, které mají s Fio bankou, a.s. natolik úzké právní nebo ekonomické vztahy, že představují riziko narušení nezávislosti poskytovaného investičního poradenství.
3. Investiční poradenství je poskytováno pouze pro tyto typy investičních nástrojů: akcie, ETF, dluhopisy. Obchodník si vyhrazuje právo dle svého uvážení kdykoli zúžit či rozšířit seznam typů investičních nástrojů, k nimž je poskytováno investiční poradenství.
4. Pravidelné hodnocení vhodnosti investičních nástrojů doporučených zákazníkovi Fio banka, a.s. neprovádí a neposkytuje.

XI. Pobídky od třetích stran

1. Fio banka, a.s. v současnosti v souvislosti s poskytováním investičních služeb nepřijímá od žádných třetích stran jakékoli pobídky ve smyslu ustanovení § 15 ZPKT, s výjimkou pobídek uvedených v následujícím odstavci, a dále s výjimkou investičního výzkumu (takového, který je bance poskytován třetími subjekty bezúplatně) a menších nepeněžitých pobídek, které Fio banka, a.s. přijímá za dodržení podmínek dle § 15 odst. 3 a 4 ZPKT.
2. Fio banka, a.s. přijímá provozní pobídky od společnosti Fio investiční společnost, a.s., IČO: 06704441, se sídlem V celnici 1028/10, 110 00 Praha 1, a to v souvislosti s outsourcingem činností spojených s administrací fondů obhospodařovaných společností Fio investiční společnost, a.s. Fio banka, a.s. dále od společnosti Fio investiční společnost, a.s. přijímá pobídky v souvislosti s distribucí cenných papírů vydávaných investičními fondy obhospodařovanými společností Fio investiční společnost, a.s., a to ve výši 35 % z celkové roční hodnoty vybraných výstupních poplatků a 35 % z celkové roční hodnoty vybraných poplatků za obhospodařování a administraci obhospodařovaných fondů.
3. Fio banka, a.s. v souvislosti s poskytováním investičních služeb neposkytuje žádným třetím stranám jakékoli pobídky ve smyslu ustanovení § 15 ZPKT, s výjimkou investičního výzkumu (takového, který banka poskytuje třetím subjektům bezúplatně), menších nepeněžitých pobídek a provozních pobídek (tj. pobídek, které umožňují poskytování investičních služeb nebo jsou pro tento účel nezbytné, například úplata za úschovu, úplata za vypořádání, úplata převodním místům, správní poplatky nebo úplata za právní služby), které Fio banka, a.s. poskytuje za dodržení podmínek dle § 15 odst. 3 a 4 ZPKT.

XII. Peněžní a nepeněžní výhody

Provádí-li Fio banka, a.s. obchod prostřednictvím obchodního systému nebo mimo regulovaný trh nebo mimo mnohostranný obchodní systém mezi dvěma klienty Fio banky, a.s., účtuje Fio banka, a.s. každému z těchto klientů poplatky podle aktuálního Ceníku základních služeb a Přílohy ceníku základních služeb Fio banky, a.s.

XIII. Politika výkonu hlasovacích práv a dalšího zapojení

Fio banka, a.s. při poskytování služby obhospodařování portfolia investičních nástrojů klientů (tj. služby uvedené v ustanovení § 4 odst. 2 písm. d) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů) dodržuje ve vztahu ke všem akciím nebo obdobným cenným papírům představujícím podíl na emitentovi se sídlem v členském státě Evropské unie, které jsou přijaté k obchodování na evropském regulovaném trhu a které jsou součástí jednoho nebo více obhospodařovaných portfolií klientů, následující pravidla výkonu hlasovacích práv a dalšího zapojení:

- a) Fio banka, a.s. vždy vykonává hlasovací práva v nejlepším zájmu svých klientů,
- b) každé z rozhodnutí o výkonu hlasovacích práv je přijímáno s ohledem na konkrétní okolnosti případu, zejména charakter projednávaných skutečností, náklady na uplatnění hlasovacích práv, důsledky rozhodnutí na hodnotu účastnických cenných papírů v obhospodařovaném portfoliu, obecně přijímaná pravidla příslušného trhu, kde jsou účastnické cenné papíry obchodovány, jakož i zvláštní okolnosti spojené s obchodní společností nebo právnickou osobou, jíž se výkon hlasovacích práv týká,
- c) výkon hlasovacích práv v konkrétním případě musí být vždy v souladu s investiční strategií vztahující se ke konkrétnímu obhospodařovanému portfoliu, jehož jsou účastnické cenné papíry součástí, a v souladu s platnými a účinnými právními předpisy a vnitřními předpisy společnosti Fio banka, a.s.,
- d) rozhodnutí o výkonu hlasovacích práv je v působnosti předsedy představenstva společnosti Fio banka, a.s. na základě předloženého doporučení ředitele obchodní divize společnosti Fio banka, a.s.,
- e) výkon hlasovacích práv spojených s účastnickými cennými papíry provádí Fio banka, a.s. zejména prostřednictvím svých zástupců, na základě vystavených zmocnění k zastupování společnosti Fio banka, a.s., na valné hromadě obchodní společnosti nebo jiné právnické osoby, o jejíž účastnické cenné papíry se jedná,
- f) pokud se nejedná o specifické případy, které by vyžadovaly odlišný přístup, Fio banka, a.s. realizuje výkon hlasovacích práv spojených s účastnickými cennými papíry obsaženými v obhospodařovaném portfoliu, za předpokladu, že podíl na hlasovacích právech emitenta přes všechna portfolia obhospodařovaná společností Fio banka, a.s. přesáhne hranici 5 %,
- g) Fio banka, a.s. si vyhrazuje právo v odůvodněných případech nerealizovat výkon hlasovacího práva. Takovými případy mohou být zejména:
 - program jednání valné hromady se týká nevýznamných záležitostí, jež nemají přímý dopad na práva klientů, jejichž obhospodařovaných portfolií jsou účastnické cenné papíry součástí;
 - nepříměšené náklady na účast na valné hromadě.
- h) Fio banka, a.s. průběžně sleduje a zaznamenává důležité události, které mají spojitost s výkonem hlasovacích práv v osobách, jejichž účastnické cenné papíry jsou součástí obhospodařovaných portfolií,
- i) Fio banka, a.s. dbá na předcházení nebo řízení případných střetů zájmů, které mohou vzniknout z výkonu hlasovacích práv v osobách, jejichž účastnické cenné papíry jsou součástí obhospodařovaných portfolií.

Fio banka, a.s. při poskytování služby obhospodařování portfolia investičních nástrojů klientů ve vztahu ke všem akciím nebo obdobným cenným papírům představujícím podíl na emitentovi se sídlem v členském státě Evropské unie, které jsou přijaté k obchodování na evropském regulovaném trhu a které jsou součástí jednoho nebo více obhospodařovaných portfolií klientů, sleduje uvedené významné záležitosti týkající se emitentů těchto akcií nebo obdobných cenných papírů zejména následujícími způsoby:

- a) strategie činnosti emitenta – výroční zprávy, prezentace pro investory, reporty hospodářských výsledků, konferenční hovory k výsledkům (či k jiným zásadním událostem), informace uveřejňované na internetových stránkách emitenta
- b) finanční a nefinanční klíčové ukazatele výkonnosti - výroční zprávy, prezentace pro investory, reporty hospodářských výsledků, konferenční hovory k výsledkům (či k jiným zásadním událostem), informace uveřejňované na internetových stránkách emitenta, Centrální úložiště regulovaných informací, zpravodajské terminály Bloomberg a Reuters, investiční výzkum
- c) rizika, kterým je emitent vystaven - výroční zprávy, prezentace pro investory, reporty hospodářských výsledků, konferenční hovory k výsledkům (či k jiným zásadním událostem), informace uveřejňované na internetových stránkách emitenta, zpravodajské terminály Bloomberg a Reuters, investiční výzkum
- d) kapitálová struktura emitenta – výroční zprávy, prezentace pro investory, reporty hospodářských výsledků, informace uveřejňované na internetových stránkách emitenta, zpravodajské terminály Bloomberg a Reuters, investiční výzkum
- e) sociální a environmentální dopady činnosti emitenta – výroční zprávy, prezentace pro investory, informace uveřejňované na internetových stránkách emitenta
- f) způsob, jakým je emitent řízen a spravován – výroční zprávy, prezentace pro investory, informace uveřejňované na internetových stránkách emitenta

Fio banka, a.s. v rámci realizace činností uvedených v tomto článku nekomunikuje přímo s emitenty výše uvedených cenných papírů (příčemž využívání veřejně dostupných informací uveřejňovaných těmito emitenty není ze strany společnosti Fio banka, a.s. považováno za komunikaci s těmito emitenty), není-li v konkrétním případě ze strany vedení společnosti Fio banka, a.s. rozhodnuto jinak.

Fio banka, a.s. při výkonu hlasovacích práv nebo jiných práv spojených s cenným papírem představujícím podíl na emitentovi cenného papíru, který je přijatý k obchodování na evropském regulovaném trhu a který je součástí jednoho nebo více obhospodařovaných portfolií klientů, nespolupracuje s ostatními akcionáři daného emitenta, není-li v konkrétním případě ze strany vedení společnosti Fio banka, a.s. rozhodnuto jinak. Fio banka, a.s. při výkonu hlasovacích práv nebo jiných práv spojených s takovým cenným papírem nespolupracuje s žádným poradcem pro hlasování.

Fio banka, a.s. v rámci výkonu práv spojených s cenným papírem představujícím podíl na emitentovi (zejména při uplatňování práva na výplatu dividendy) standardně komunikuje se společností Centrální depozitář cenných papírů, a.s., která je osobou vedoucí centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů v České republice. Obdobně Fio banka, a.s. v rámci výkonu práv spojených s cenným papírem představujícím podíl na emitentovi, který je přijat k obchodování na evropském regulovaném trhu, který není českým regulovaným trhem, komunikuje se zahraničními depozitáři cenných papírů, s nimiž má navázán smluvní vztah. Fio banka, a.s. v rámci výkonu hlasovacích práv nebo jiných práv spojených s cenným papírem představujícím podíl na emitentovi cenného papíru, který je přijatý k obchodování na evropském regulovaném trhu a který je součástí jednoho nebo více obhospodařovaných portfolií klientů, neidentifikovala žádné další relevantní zúčastněné strany, s nimiž by v rámci výkonu uvedených činností komunikovala.

Fio banka, a.s. v souladu s ustanovením § 127h zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, nemusí uveřejnit informace dle § 127g zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, pokud v kalendářním roce, za něž mají být takové informace uveřejněny, v souladu s výše uvedenými pravidly v rámci poskytování služby obhospodařování portfolia investičních nástrojů nerealizovala výkon hlasovacích práv spojených s účastnickými cennými papíry obsaženými v obhospodařovaných portfoliích.

XIV. Prohlášení o vhodnosti investičního doporučení, pravidelný přezkum doporučených investic, vyhodnocení vhodnosti poskytnutého investičního poradenství

Fio banka, a.s. v případě poskytnutí investičního poradenství danému klientovi zašle prohlášení o vhodnosti poskytnutého investičního doporučení vztahujícího se k danému investičnímu doporučení, a to v termínu vyžadovaném příslušnými právními předpisy.

V případě, že je ve vztahu ke konkrétnímu doporučenému investičnímu nástroji pravděpodobně potřebný pravidelný přezkum jeho vhodnosti pro klienta, Fio banka, a.s. na tuto skutečnost upozorní klienta v rámci příslušného zaslání prohlášení o vhodnosti poskytnutého investičního doporučení.

Fio banka, a.s. klientům neposkytuje pravidelné vyhodnocení vhodnosti poskytnutého investičního poradenství.

XV. Zaznamenávání komunikace

Fio banka, a.s. zaznamenává hovory a elektronickou komunikaci s klientem. Kopie záznamů hovorů a komunikace s klientem jsou na vyžádání k dispozici po dobu stanovenou právními předpisy.

XVI. Dopad nákladů na návratnost investice

V následující tabulce Vám ukážeme ilustrativní příklad, znázorňující souhrnný dopad nákladů na návratnost počáteční investice. Čistý výnos nebo ztráta z počáteční investice představuje rozdíl mezi výší hrubého výnosu a nákladů.

	zisková investice	neutrální investice	ztrátová investice
počáteční investice	10 000 Kč	10 000 Kč	10 000 Kč
náklady na investici	80 Kč	80 Kč	80 Kč
hrubý výnos/ztráta	500 Kč	80 Kč	-220 Kč
čistý výnos/ztráta	420 Kč	0 Kč	-300 Kč
čistý výnos/ztráta v %	4,2 %	0 %	-3 %
koncový zůstatek	10 420 Kč	10 000 Kč	9 700 Kč

Fio banka, a.s. upozorňuje: Minulé výnosy z obchodování s investičními nástroji žádným způsobem nezaručují výnosy budoucí.

XVII. Politika udržitelnosti

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (tzv. „**SFDR**¹“) přineslo pro různé finanční instituce kapitálového trhu povinnou vyšší míru transparentnosti v tzv. „**ESG**²“ oblasti, tj. v oblasti environmentální, sociální a v oblasti správy a řízení. Tato transparentnost se obecně projevuje zejména v povinnosti informovat koncové investory o začleňování rizik týkajících se udržitelnosti, o zohledňování nepříznivých dopadů na udržitelnost, o cílech udržitelných investic nebo o prosazování environmentálních nebo sociálních vlastností v rámci investičního rozhodování či jiných poradenských procesů.

Na Fio banku, a.s., jako obchodníka s cennými papíry (dále jen „obchodník“) se vztahují některé povinnosti vyplývající z SFDR, a to vzhledem ke skutečnosti, že poskytuje službu investiční poradenství, což znamená, že je „finančním poradcem“ ve smyslu čl. 2 bodu 11 SFDR. Pro úplnost je nutno uvést, že obchodník aktuálně neposkytuje investiční službu správa portfolia ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 8 směrnice 2014/65/EU, a tedy nenaplnuje definici „účastníka finančního trhu“ dle čl. 2 bodu 1 SFDR.

V rámci implementace dvou z povinností vyplývajících pro finanční poradce z SFDR (konkrétně pak povinnost informovat o začleňování rizik týkajících se udržitelnosti do investičního poradenství a povinnost informovat, zda jsou v investičním poradenství zohledňovány hlavní nepříznivé dopady na udržitelnost) vydává obchodník tuto **Politiku začleňování rizik týkajících se udržitelnosti do investičního poradenství** podle čl. 3 SFDR, která zároveň poskytuje relevantní informace podle čl. 4 odst. 5 písm. b) SFDR (dále jen „Politika“ nebo „Politika udržitelnosti“).

Tato Politika byla schválena dne 10. 3. 2021.

Přehled pojmů a zkratk (pro účely této Politiky):

„**ESG**“ – environmentální, sociální a/nebo správa a řízení.

„**Faktory udržitelnosti**“ – environmentální, sociální a zaměstnanecké otázky, dodržování lidských práv a otázky boje proti korupci a úplatkářství.

„**Riziko týkající se udržitelnosti**“ – událost nebo situace v environmentální nebo sociální oblasti nebo v oblasti správy a řízení, která by v případě, že by nastala, mohla mít skutečný nebo možný významný nepříznivý dopad na hodnotu investice.

Začlenění Rizik týkajících se udržitelnosti do investičního poradenství

Investiční poradenství je založeno primárně na spolupráci obchodníka se zákazníkem, přičemž konečné slovo o konkrétní investici má vždy zákazník. Proto je nutno při službě investiční poradenství respektovat a ctít zásady a pohled zákazníků (při zachování povinnosti odborné péče) a vyhýbat se sektorům, které zákazníci ve svém portfoliu mít nechtějí, ať už z důvodů čistě subjektivních nebo naopak pouze pragmatických a objektivních – např. tabákové společnosti, výrobci alkoholových produktů, těžbařské společnosti atd.) a naopak sledovat a doporučovat sektory, o které zákazník projevil zájem, i pokud by se mělo jednat právě o „zelený“ sektor.

I rámci investičního poradenství je nicméně každá doporučovaná investice hodnocena individuálně s ohledem na její potenciál a rizika. I když je obecně upřednostňován spíše valuační, resp. dividendový přístup, jsou v rámci investičního poradenství zohledňována i rizika vyplývající z nefinančních faktorů jako jsou například události nebo situace v oblasti environmentální, sociální (včetně např. sociální politiky domovského státu emitenta) nebo v oblasti správy a řízení společnosti, která je v rámci investičního poradenství doporučována. Obchodník tedy tyto nové silící trendy a s tím související vývoj v regulaci zohledňuje a v souladu s principem odborné péče tedy dochází i k posouzení, zda by takové události nebo situace v ESG oblasti mohly mít nepříznivý dopad na hodnotu investice zákazníka, a popřípadě, je-li to nutné, také k posouzení míry takového dopadu.

Zohledňování nepříznivých dopadů na udržitelnost

V souladu s čl. 4 odst. 5 písm. b) SFDR obchodník na tomto místě uvádí, že se rozhodl prozatím nezohledňovat nepříznivé dopady svých investičních rozhodnutí na Faktory udržitelnosti, přičemž pro tuto skutečnost jsou dány zejména následující důvody, které jsou podrobněji okomentovány v níže uvedených odstavcích:

- a) rozsah poradenské činnosti obchodníka,
- b) druhy finančních produktů, k nimž obchodník poskytuje investiční poradenství a
- c) charakter investic, k nimž obchodník poskytuje investiční poradenství.

¹ SFDR = z anglického Sustainable Finance Disclosure Regulation

² ESG = z anglického Environmental, Social a Governance

Rozsah poradenské činnosti obchodníka a druhy finančních produktů, k nimž obchodník poskytuje investiční poradenství

Obchodník je obchodníkem s cennými papíry, resp. bankou, a jeho nabídka investičních služeb pro zákazníky není omezena jen na službu investiční poradenství. Služba investiční poradenství rovněž není omezena pouze na finanční produkty ve smyslu finančního produktu podle čl. 2 bodu 12 SFDR, naopak obchodník poskytuje investiční poradenství primárně k jiným investičním nástrojům.

Z finančních produktů ve smyslu čl. 2 bodu 12 SFDR poskytuje obchodník v praxi poradenství pouze k investičním fondům (včetně alternativních investičních fondů i ETF fondů), tj. finančním produktům ve smyslu čl. 2 bodu 12 písm. b) a písm. f) SFDR (dále jen „dotčené finanční produkty“). Investiční poradenství ve vztahu k dotčeným finančním produktům zaujímá na celkovém investičním poradenství poskytovaném obchodníkem pouze malý podíl. Obchodník se v rámci svého investičního poradenství zaměřuje primárně na akcie obchodované na českých i světových trzích (na které obchodník poskytuje svým klientům přístup), na které se povinnosti stanovené nařízením SFDR nevztahují.

Charakter investic, k nimž obchodník poskytuje investiční poradenství

Jak již bylo řečeno, investiční poradenství je zaměřeno primárně na akcie obchodované na burzovních trzích v ČR i v zahraničí. Velká část společností, jejichž cenné papíry jsou na těchto přijaté k obchodování na burzách cenných papírů, již uplatňuje vlastní ESG politiku, ať už na vyšší či nižší úrovni, a v tomto směru rovněž transformuje i své produktové portfolio tak, aby bylo více udržitelné. Je tak velmi pravděpodobné, že tato rozhodnutí emitentů integrovat do své podnikatelské činnosti ESG faktory se již projevila i v tržním ocenění emitentem vydaných cenných papírů přijatých k obchodování na burze cenných papírů. Investiční poradenství je v zásadě převažující míře poskytováno právě k investicím na sekundárních akciových trzích, na kterých jsou cenné papíry nakupovány od jiných investorů, což má za následek, že peněžní prostředky vynaložené na nákup daného cenného papíru neplynou přímo emitentovi. Z tohoto pohledu tak investice uskutečněné v rámci investičního poradenství nejsou zdrojem financování projektů a investičních záměrů emitentů veřejně obchodovaných cenných papírů, jelikož finanční prostředky pro takové investiční záměry již takový emitent získal v rámci primárního úpisu akcií (tzv. IPO), a je tak náročné dopady takového investičního poradenství na Faktory udržitelnosti náležitě zohledňovat.

Obchodník rozhodně nevylučuje, že jeho investiční poradenství teoreticky může mít dopad na Faktory udržitelnosti a ESG oblast, nicméně v této chvíli není možné tyto dopady patřičně kvantifikovat a náležitě zohledňovat. Obchodník tedy průběžně sleduje a monitoruje situaci na trhu a v případě, že dojde k názoru, že by přínos případného zohledňování dopadů investičních rozhodnutí na Faktory udržitelnosti převážil nad rizikem mylného informování Investorů ohledně takových dopadů, obchodník nevylučuje, že bude jeho snahou tento svůj postup přehodnotit a dopady svých investičních rozhodnutí na Faktory udržitelnosti náležitě zohledňovat. Toto lze očekávat s postupně sílícími trendy v dané oblasti, rostoucím zájmem investorů a obecně rostoucím povědomím široké veřejnosti.

Konzistence zásad odměňování se začleňováním Rizik týkajících se udržitelnosti

Zásady odměňování Fio banky, a.s. (jako obchodníka) jsou zcela konzistentní se začleňováním Rizik týkajících se udržitelnosti.

Přezkum a aktualizace Politiky udržitelnosti

Výše uvedené důvody pro současný postoj obchodníka, včetně samotné Politiky, jsou předmětem pravidelného přezkumu ze strany obchodníka. Pozmění-li obchodník tuto Politiku udržitelnosti, bude investor o takové změně informován na www.fio.cz, a to včetně případného vysvětlení této změny.

Tento dokument byl vyhlášen dne 17. 5. 2024 a nabývá platnosti a účinnosti dne 28. 5. 2024 Ve vztahu ke smlouvám mezi Fio Bankou, a.s. a jejími klienty uzavřeným před dnem účinnosti tohoto dokumentu podle předchozí věty, nabývá tento dokument účinnosti dnem 28. 5. 2024